

PROGRAM PRIREDITEV

SOBOTA, 28. JANUAR, OB 9. URI

OŠ Primoža Trubarja, Velike Lašče

6. CENETOV MEMORIAL

(TVD Partizan Velike Lašče)

PETEK, 3. FEBRUAR, OB 18. URI

Levstikov dom, Velike Lašče

PRIREDITEV OB KULTURNEM PRAZNIKU

(KUD Primož Trubar Velike Lašče)

PETEK, 3. FEBRUAR, 19. URI

Trubarjeva domačija, Rašica

NA TRUBARJEVINI V ČAST DOMOVINI

z Bertom Pribacem

(Občina Velike Lašče)

PONEDELJEK, 6. FEBRUAR, OB 18. URI

Glasbena šola, Velike Lašče

KONCERT OB KULTURNEM PRAZNIKU

(Glasbena šola Ribnica,

Oddelek Velike Lašče)

TOREK, 7. FEBRUAR, OB 8. URI

OŠ Primoža Trubarja, Velike Lašče

PROSLAVA V POČASTITEV KULTURNEGA PRAZNIKA

(OŠ Primoža Trubarja Velike Lašče)

PETEK, 10. FEBRUAR, OB 19. URI

Levstikov dom, Velike Lašče

ANDREJA JERNEJČIČ TUNIZIJA - OSVAJANJE Z BANDIRJEM

Potopisno predavanje

(Knjižnica Prežihov Voranc,

Enota Velike Lašče)

ČETRTEK IN PETEK, 16.-17. FEB.,

OD 9. URE DALJE

(Levstikov dom, Velike Lašče)

NAJDIHOJCA

7. SREČANJE OTROŠKIH

GLEDALIŠKIH SKUPIN

(Parnas in KUD Primož Trubar Velike Lašče)

PETEK, 17. FEBRUAR, od 16.30 dalje

OŠ Primoža Trubarja, Velike Lašče

9. ZOBOTREBČARSKA PRIREDITEV

(OŠ Primoža Trubarja Velike Lašče)

PETEK, 24. FEBRUAR, OB 19.30

Levstikov dom, Velike Lašče

4. ABONMAJSKA PREDSTAVA

(Občina Velike Lašče)

SOBOTA, 4. MAREC, OB 19.30

Dom krajanov Rob

KOMAJ DO SREDNJIH VEJ

– premiera gledališke predstave

(KUD Rob)

NEDELJA, 5. MAREC, OB 14. URI

Dvorska vas

ODPRTO PRVENSTVO OBČINE V SMUČARSKIH SKOKIH

(KTŠD Krpan)

Po zelo uspešnem zagovoru doktorske disertacije na temo fiziologije in molekularne ekologije mikoriznih gliv, na Gozdarskem inštitutu Slovenije in Biotehniški fakulteti,

ob slavnostni
podelitvi doktorata znanosti

TINETU GREBENCU

iskreno čestitamo!

družina Grebenc - Gruden

Prosimo, da upoštevate predvideni rok za oddajo člankov. Hkrati pa želimo, da članke, ki jih pošiljate po e-pošti, pošiljate izključno na elektronski naslov Troble, to je: trobla@velike-lasce.si.

TROBLA

glasilo Občine Velike Lašče

ISSN 1408-5852

Letnik 12, številka 1

26. januar 2006

Izhaja sedemkrat letno, gospodinjstva v občini prejmejo glasilo brezplačno.

Naklada: 1420 izvodov

Izdajatelj: Občina Velike Lašče

Izdajateljski svet: Sonja Ahec, Marko Gradišar, Marjan Kastelic, Sonja Ratej Pirkovič, Franci Rigler, Anton Stritar, Anton Zakrajšek

Odgovorna urednica: Lidija Čop

Uredniški odbor: Majda Kovačič Cimperman, Mojca Praznik, Veronika Vasič

Lektoriranje: Majda Samsa

Oblikovanje: Parnas, zavod za kulturo in turizem Velike Lašče

Tisk: Kamitex, d.o.o.

Naslov uredništva: Trobla, Levstikov trg 1
1315 Velike Lašče. Tel: (01) 7810-370
E-pošta: trobla@velike-lasce.si

Naslednja številka Troble izide

16. marca 2006.

Prispevke oddajte najkasneje do

2. marca 2006.

V minulem letu sta si doktorski naziv pridobila dva naša občana:

TINE GRBENC,

doktorska disertacija na temo fiziologije in molekularne ekologije mikoriznih gliv, na Gozdarskem inštitutu Slovenije in Biotehnični fakulteti,

in SREČKO DEVJAK (ML.),

doktor ekonomskih znanosti s področja bančništva.

ISKRENE ČESTITKE!

Župan Anton Zakrajšek

ŽUPANOV SKLAD

Prijetno sem bil presenečen nad velikim odzivom na razpis za nagrade iz Županovega sklada, ki so namenjene našim dijakom in študentom za doseženi učni uspeh v preteklem šolskem letu.

Po opravljenem točkovanju so nagrade iz Županovega sklada prejeli vsi, ki so se uvrstili od prvega do petega mesta. Pri točkovanju smo upoštevali doseženi učni uspeh v višini 90 točk in druge aktivnosti v višini 10 točk.

Vsi dijaki, ki so dobili nagrado, so bili v preteklem letu odlični in so imeli povprečno oceno nad 4,5 (prvovvrščena 4,92).

Pri študentih pa so se upoštevale dosežene ocene vseh opravljenih izpitov in vsi prejemniki nagrad so imeli povprečje nad 8,5 (prvovvrščena 9,42).

Vsem nagrajencem čestitam ob doseženih rezultatih in njim kot tudi vsem ostalim želim, da bi uspešno nadaljevali s svojim šolanjem.

Anton Zakrajšek, župan

S PODELITVE NAGRAD DIJAKOM IN ŠTUDENTOM (MANJKATA TJAŠA PEČNIK IN ANŽE STARIČ)

SPOŠTOVANI BRALCI TROBLE

Kot ste najbrž opazili, je na uredniškem mestu Troble prišlo do zamenjave. Po odstopu odgovornega urednika Jožeta Stariča je na njegovo mesto izdajateljski svet predlagal, občinski svet pa potrdil Lidijo Čop.

Občinsko glasilo Trobla je v letih izhajanja postalo ogledalo dela in aktivnosti v naši občini pa tudi širše. Po odzivih sodeč, Troblo radi vzamemo v roke, prelistamo njeno vsebino oziroma preberemo članke, sporočila in razne objave ter si z veseljem ogledamo objavljene slike.

Odgovorni urednik Troble je bil kar devet let Jože Starič. Devet let večnosti je malo, devet let človeškega dela pa je veliko. Upam, da delite z mano mnenje, da je Trobla pod njegovim vodstvom postala kvalitetno in zelo berljivo glasilo.

Zato se mu za njegovo odgovorno uredniško delo iskreno zahvaljujem. Tudi v bodoče mu želim pri njegovem privatnem delu, za katerega bo imel sedaj več časa, veliko uspeha.

Novi odgovorni urednici Lidiji Čop pa čestitam k izvolitvi in upam, da bo Trobla še naprej ostala kvalitetno in zanimivo občinsko glasilo, dopolnjeno tudi s kakšnimi novimi idejami, ki ga bomo bralci tudi v prihodnje radi prebirali.

Župan Anton Zakrajšek

NAGRAJENCI

DIJAKI

Eva Jamnik, Ščita 2, Vel. Lašče, Gimnazija Poljane

Nina Podlogar, Rašica 85, Vel. Lašče, Gimnazija Bežigrad

Anže Starič, Gornje Retje 3, Vel. Lašče, Gimnazija Bežigrad

Gasper Klančar, Pečki 2, Rob, Srednja agroživilska šola

Teja Zabukovec, Gradež 23, Turjak, Srednja vzgoj. in gimnazija Ljubljana

ŠTUDENTI

Marjana Dolšina, Podsmreka 6, Vel. Lašče, Filozofska fakulteta

Tjaša Pečnik, Pod lipami 6, Vel. Lašče, Fakulteta za arhitekturo

Katarina Lenič, Stritarjeva 28, Vel. Lašče, Pedagoška fakulteta

Tanja Rutar, Na gmajni 5, Vel. Lašče, Ekonomska fakulteta

Nuša Dedo Lale, Krpanova pot 7, Vel. Lašče, Filozofska fakulteta

POGOVOR Z ŽUPANOM

Kako ste preživeli praznične dni in prehod v novo leto?

Na dan pred božičem sem šel obiskat najstarejšega občana Poldeta Grudna v Dolnje Retje. Neverjetno, kako čil in razumen je še, kljub temu da je v 97. letu. Na božični večer sem si šel z družino ogledat žive jaslice na turjaški grad in bil potem tam še pri polnočni maši. Na dan samostojnosti in enotnosti sem se dopoldne udeležil blagoslovitve konj, zvečer pa ogledal še božično-novoletni koncert v Levstikovem domu.

Kljub nekaterim povabilom na skupno praznovanje novega leta pa sem prehod v novo leto preživel doma v krogu družine in družinskih prijateljev. Ob polnoči smo pred hišo spustili nekaj raket in občudovali podobno praznovanje sosedov in predvsem vaščanov sosednje Velike Slevice, kjer so bili, kar se ognjemeta tiče, še posebej aktivni.

Ob koncu vsakega leta ponavadi naredimo nekakšno inventuro. Kako bi vi kot župan ocenili leto 2005 glede na zastavljene cilje?

Lahko rečem, da odlično, saj smo zaključili več kot 90 odstotkov vseh projektov, ki smo si jih zastavili na začetku leta. Nekatero investicije smo izpeljali celo v večjem obsegu, kot smo planirali na začetku leta.

Še pred novim letom, torej pravočasno, je bil sprejet proračun za leto 2006. Naši bralci bodo lahko opazili, da je tokrat v nekoliko drugačni obliki.

Res je. To je posledica zahteve Ministrstva za finance, ki od vseh občin zahteva, da občinske proračune za leto 2006 naredimo v predpisani obliki. Lahko rečem, da je bilo potrebno kar veliko dela,

in upam, da bodo bralci znali tudi iz take oblike razbrati, za katere namene so predvidena določena sredstva. Sicer pa je za občane najbolj zanimiv tisti del proračuna, ki opisuje investicije po posameznih področjih, to je načrt razvojnih programov, ki je predstavljen še v stari obliki. Sam sem kar precej časa porabil za pripravo predloga proračuna, saj sem želel upoštevati kar največ želja, ki so jih na občino posredovali krajevni odbori, šola, gasilci in drugi porabniki občinskih sredstev. Da je bil proračun sprejet pravočasno, pa gre zahvala občinskim svetnikom. Še posebej sem vesel, da so ga sprejeli soglasno.

Kam oziroma za katere namene pa bo občina v letu 2006 odštela največ sredstev?

Če podrobneje pogledate vsebino proračuna, ki je objavljen v Uradnem glasilu, skoraj 50 odstotkov sredstev zavzemajo investicije. Na tem mestu lahko rečem, da smo ena tistih občin, ki dokaj veliko proračunskega denarja namenja prav investicijam. Naša občina poskuša z racionalno porabo občinskega denarja, kolikor je pač dano glede na obvezna financiranja, ki so zahtevana na podlagi Zakona o lokalni samoupravi in Zakona o financiranju občin, kar največ prihraniti in na ta način zagotoviti več sredstev za investicije. Investirali bomo tako v izboljšanje komunalne infrastrukture na celotnem področju naše občine (ceste, vodovodi, javna razsvetljava, kanalizacija, pokopališča ...) kot tudi na področju družbenih dejavnosti (zamenjava strešne kritine na centralni šoli in posodobitev šolske opreme, posodobitev igrišča v Robu in drugod v občini, nabava igral za vrtec, obnova kulturnih objektov, nadaljevanje obnove zdravstvene postaje ...). Od druge polovice proračunskih sredstev jih bo največ namenjenih subvencioniranju predšolskega varstva otrok, šolskim prevozom, letnemu vzdrževanju občinskih cest in zimski službi.

Pa se lotimo konkretnjših zadev. Smo ravno sredi zimske sezone, ki je postregla z obilico snega in s tem tudi z veliko odzivov na pluženje. Smo v tem pogledu občani precej vremenski?

Kaj pa vem. Glede na izkušnje lahko rečem, da ni bilo nič posebnega, razen zelo veliko snega do sedaj. Pomembno se mi zdi poudariti, da smo letos dobili poleg kritik tudi veliko pohval. Želel bi, da

OBISK ŽUPANA PRI NAJSTAREJŠEM OBČANU POLDETU GRUDNU IZ DOLJNIH RETIJ

preberete tudi članek v tej Trobli, ki govori o zimski službi. Sam lahko z gotovostjo trdim, da v naši občini skrbimo, da so ceste splužene zelo kvalitetno, prepričan sem celo, da imamo nadstandardno urejeno zimsko službo. Za to se seveda zahvaljujem zimski službi Franca Purkata in njegovim podizvajalcem. Vedeti je namreč treba, da v času, ko marsikdo od nas ponoči mirno spi, delavci zimske službe ob dveh ali treh ponoči vstanejo in poskrbijo, da so ceste dokaj dobro splužene. Sicer pa me resnično zanima, kdo od občanov je kdaj čakal ali obstal v zastoju na lokalni, občinski cesti in je seveda imel na vozilu zimsko opremo, medtem ko smo bili lahko priča večurnim zastojem na državnih cestah. Zato še enkrat trdim, da imamo zgledno in zelo kvalitetno urejeno zimsko službo.

V prejšnji Trobli ste pozvali mlade k bolj aktivnemu sodelovanju, tudi s pomočjo občinskih sredstev. Kje je po vašem mnenju razlog za skromno udejstvovanje in neorganiziranost mladih v naši občini? Smo preblizu Ljubljane?

Pravzaprav ne vem pravega vzroka. Včasih sem kar žalosten, ker vem, da bi lahko občina marsikaj ponudila mladim, pa mladi žal ne izkažejo nekega interesa in motivacije. Včasih slišim, da v občini ni nič za mlade. Seveda ni nič, če sami nič ne naredijo za to in ne izrazijo želja. Moja ideja je bila, da bi se mladi povezali med seboj, mogoče v klub ali društvo, saj je potem veliko lažje izpeljati projekte. Če ni organiziranosti, je težko določene stvari izpeljati. Ta problem se je pokazal ravno pred nedavnim, ko smo organizirali izlet za mlade v Razkrižje. Imeli smo precej težav, kako mlade obvestiti, koga naprositi za obveščanje. Klub ali društvo mladih bi na primer povežalo vse tiste mlade, ki so končali osnovno šolo. Ti bi sami poskrbeli za aktivnosti, s katerimi bi se radi ukvarjali, skupaj pa bi poiskali primeren prostor, kjer bi se lahko srečevali. Občina bi tak prostor z veseljem uredila, ga opremila, morda z računalniki ali drugo opremo. Organizirali bi razna predavanja, srečevanja, izlete, lahko pa bi mladi pomagali tudi pri organizaciji raznih prireditev, tudi pri Županovem skladu, katerega sredstva so namenjena predvsem njim. Na tem področju je ogromno možnosti, priložnosti in idej, ki pa jih na žalost mladi ne izkoristijo. Glede na zelo ugodne in pohvalne komentarje na izlet mladih v Razkrižje bomo ob zaključku šolskega leta zopet

organizirali podoben izlet in ga finančno pokrili iz Županovega sklada. Upam in želim, da bo tudi takrat tako veliko zanimanje, kot je bilo sedaj.

V letošnjem proračunu je predviden tudi odkup Levstikovega doma od Kmetijske zadruge. Lahko torej pričakujemo več dogodkov, ko bo dom v občinski lasti?

Mislim, da samo lastništvo ni povezano z večjim številom prireditev v Levstikovem domu. Odkup je bil predviden že v lanskem proračunu, do česar pa potem ni prišlo. Začeli smo s tistimi aktivnostmi, ki so predpogoj za odkup nekega objekta – uredili smo izmere po vseh geodetskih pravilih. Proti koncu leta pa smo zasledili tudi razpis Ministrstva za kulturo, ki omogoča sofinanciranje pri določenih odkupih, kar do takrat ni bilo možno. Zato smo terminsko in finančno prenesli odkup Levstikovega doma v letošnje leto.

Zaključujejo se dela v turjaškem gradu, ki so sicer financirana s strani države. Kakšne možnosti ima občina pri upravljanju gradu. Idej za oživitev in trženje gradu je verjetno tudi veliko.

Seveda. Že večkrat sem poudaril, da se bo Občina Velike Lašče trudila in se trudi, da bi turjaški grad dobila v upravljanje. Če bo do tega tudi prišlo, bomo pričeli s pogovori s turjaškimi društvi in posamezniki (prednost imajo seveda domačini), da bi skupaj naredili razvojno vizijo. Mislim, da je zanimanja veliko, saj

imamo že sedaj izdelanih kar nekaj zanimivih in dobrih pobud, kaj bi se v gradu in okoli njega lahko dogajalo. V tem trenutku pa Občina nima nobenega uradnega dovoljenja, da lahko v gradu karkoli organizira. Vse kar se je v tem času dogajalo, je bilo le na podlagi vsakokratne odobritve s strani ministrstva, vendar to ni dolgoročna rešitev.

Veliko se je govorilo o gradnji doma za ostarele. Do katere faze naj bi predvidoma prišli v letošnjem letu?

Lansko leto smo naredili idejne načrte, ustanovili smo firmo skupaj s podjetjem Vegrad. Skupna firma se je javila na državni razpis za podelitev koncesije za tovrstno dejavnost, ki jo podeljuje Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve. Do tega trenutka še ni odgovora, kateri projekt bo pridobil koncesijo s strani države. V primeru, da izpademo iz razpisa, bomo s postopki vseeno nadaljevali, ker Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve zagotavlja, da bo v letošnjem letu nov razpis. Sicer pa se trenutno Vegradovi projektanti usklajujejo s predstavniki Zavoda za kulturno dediščino glede možnosti obnove sedanje šolske stavbe oziroma novogradnje.

Začenja se zadnje leto vašega drugega mandata kot predstojnika občine. Kakšni so načrti za naprej? Boste na jesenskih volitvah sodelovali kot kandidat za župana ali le kot volivec?

ŽUPANA SO OBISKALI ROBARSKI KOLEDNIKI

Lahko odgovorno rečem, da se v tem trenutku niti najmanj ne ukvarjam s tem vprašanjem. Pred menoj je še celo leto obveznosti do volivcev, celo leto investicij, ogromno dela. O tem, v kakšni vlogi bom sodeloval na jesenskih volitvah, se bom odločil kasneje.

V teh letih županovanja ste se srečevali z najrazličnejšimi »posli«. Poklic župana je verjetno eden od tistih poklicev, ki zahteva najširša znanja in prakso. Kaj vse mora biti župan?

Zanimivo vprašanje. Jaz mislim, da mora biti župan v prvi vrsti človek, ki ima širok pogled na življenje in pa seveda široko znanje na zelo različnih področjih. Če pogledate samo, koliko aktivnosti z različnih področij mora zagotavljati občina po Zakonu o lokalni samoupravi. Ne glede na to, da so v občinski upravi strokovne službe za pokrivanje določenega področja, je na koncu običajno župan tisti, ki mora odločiti in se pogajati, tako na področju šolstva, sociale, prometa, komunalnih in drugih zadev. Spoznati se mora na ekonomijo oziroma finance, javne razpise, zelo dobro mora poznati predvsem področno zakonodajo in končno tudi imeti poznanstva na državnem nivoju. Če hoče nekdo vse to obvladati, je potrebno ogromno vedenja oziroma si znanje skozi leta županovanja izpopolniti.

Kako oziroma na kakšen način nabirate moč in energijo, da se na nek način spopadate z vsakodnevnimi izzivi in problemi?

Energijo črpam iz uspešno izpeljanih projektov, iz pohval občanov. Ko vidim zadovoljstvo ljudi ob zaključku določenega projekta, ki jim omogoča boljše in kvalitetnejše življenje, pa naj bo to z asfaltiranjem cest, napeljavo vode v neko vas, ko omogočimo našim učencem določene novosti ali boljše pogoje v vrtcu predšolskim otrokom, ko izpeljemo kakšno dobro kulturno, turistično ali športno prireditev, koncert ... Ko vidim zadovoljne obraze ali pa dobim zahvale občanov, vem, da smo na pravi poti. To je tista energija, iz katere črpam moč za nadaljnje delo. Seveda pa mi marsikdaj tudi konstruktivna kritika pomaga do novega zagona, da popravim morebitne napake in naslednjič naredim drugače.

Kaj vas torej najbolj spravi v slabo voljo?

Priznati moram, da sem na začetku mandata večkrat obupaval, enkrat sem bil celo tik pred tem, da vržem puško v koruzo in odidem v neke druge sfere, saj sem imel že kar nekaj zanimivih ponudb. Nisem bil namreč pripravljen na to, da sem bil kot župan velikokrat »obsojen« tudi za stvari, za katere nisem bil pristojen. Najbolj pa me prizadenejo neresnice in zlonamerna obtoževanja. Koga pa ne? Posebej podlo je to takrat, ko se take stvari dogajajo v okolju in času, ko me ni zraven in se ne morem braniti oziroma povedati svoje resnice. Vendar pa ugotavljam, da sem z vsakim letom močnejši in se s takimi podtikani in obrekovanji niti ne obremenjujem preveč.

Kako pa vaša zasedenost in neprestane obveznosti sprejema vaša družina?

Lahko rečem, da sem večkrat resnično veliko odsoten od doma. Na začetku mojega županovanja je bilo kar težko, sedaj pa smo se vsi skupaj že navadili takega življenja. Pa tudi otroka sta sedaj že nekoliko večja in je tudi zato precej lažje. Sicer pa v zadnjem času poskušam vsaj med vikendi nadoknaditi tisto, za kar med tednom enostavno ni časa. Tako se ob koncu tedna bolj posvetim družini in prijateljem.

Torej obstajajo tudi svetle strani županovanja.

Seveda. Biti izvoljen za župana je tudi velika čast. Odgovoren si za vodenje občine, s svojimi idejami lahko vplivaš na razvoj kraja, kar je po mojem mnenju tudi veliko vredno.

Pred časom smo v eni od revij lahko prebrali vašo izpoved o hudi preizkušnji, ki vas je doletela nekaj let nazaj. Kako to, da ste se odločili javno spregovoriti o tem?

Res je. Ko so na reviji Naša žena izvedeli, da sem pred desetimi leti prebolel raka, so me prosili, da posredujem svojo zgodbo njihovim bralcem. Za to sem se odločil iz preprostega razloga - kot so zapisali tudi v reviji - da padajo tabuji. Vsi ljudje smo namreč v življenju postavljeni na različne preizkušnje. Tudi huda preizkušnja v bolezni, o kateri vlada negativni prizvok, marsikomu pusti takšne ali drugačne posledice. S tem, ko človek na lastni koži spozna, da je možno z voljo in močjo

premagati tudi bolezen, menim, da je prav, da o tem tudi javno govorimo. S tem mogoče damo upanje in moč tistim, ki se trenutno soočajo s preizkušnjami. Zanimivo je, da sem imel po izidu tega članka kar nekaj klicev, tudi iz naše občine. Mislim, da sem na lastnem zgledu pokazal, da se je vredno boriti, da je na takšne preizkušnje treba gledati s pozitivne strani. Mene je bolezen naredila močnejšega. Velikokrat se spomnim na to preizkušnjo ravno ob stvareh, s katerimi se med županovanjem srečujem in mi jemljejo pogum. Rečem si: »Če sem preživel to hudo preizkušnjo, bom tudi probleme, kritike, s katerimi se srečujem pri svojem delu.« Moja ozdravitev mi je dala novih moči, nov elan, nov pogled na življenje. Spoznal sem, da moramo v času, ko nam je dano biti na tem svetu, v ljudeh iskati pozitivne stvari in jih izkoristiti v dobrobit družini, prijateljem, sosedom, vaščanom. Vsekakor pa se ni vredno pehati za materialno bogastvo.

Ob začetku leta smo ponavadi polni želja zase in za druge. Česa si vi največ želite?

Lahko odkrito povem, da si vedno, ko srečam dimnikarja in se primem za gumb, zaželim samo eno: zdravje. Če imaš zdravje in seveda tudi nekaj sreče, je to največ, kar si lahko nekdo želi. Ob tej priložnosti bi se rad iz srca zahvalil za lepe želje vsem, ki ste mi jih izrekli ob prehodu v letošnje leto. Bilo jih je ogromno, tako pisnih, preko e-maila ali GSM sporočil. Še posebej pa sem bil vesel tistih s stiskom rok. Iskrena hvala vsem.

Pa vam tako kažejo tudi zvezde? Kaj vam napovedujejo horoskopi?

Sicer nisem pristaš horoskopov, na to res ne dam veliko. Sem si pa ob zaključku preteklega leta, bolj iz zabave kot zares, vseeno v nekaj revijah prebral, kaj mi napovedujejo zvezde v letošnjem letu. Glede na prebrano upam, da se napovedovalci v svojih predvidevanjih niso zmotili.

Želim, da bi vam zdravje dobro služilo, da bi lahko uspešno in dobro vodili našo občino tudi v letu 2006. Hvala za pogovor.

ZAKLJUČILI SMO LETO 2005

Na Štefanovo, 26. decembra, je bil v Levstikovem domu v Velikih Laščah že tradicionalni božično-novoletni koncert. Prireditev je bila posvečena zaključku leta in prihodu novega kot tudi praznovanju dneva samostojnosti in enotnosti. Vrsta nastopajočih – Nina Pušlar, Rok Kosmač, Marjan Zgonc, Ansambel Bobri, Ansambel Roka Žlindre, učenci iz glasbene šole ter Velikolaška vokalna skupina, voditelj radia Zeleni val in Božiček, je poskrbela za prijetno vzdušje v dvorani, ki se je po zaključku programa nadaljevalo na trgu pred Levstikovim domom. Da je bilo kljub mrazu in temi tudi zunaj prijetno, so poskrbeli svetloba ognjemeta in članice društva podeželskih žena, ki so pripravile pogostitev.

Občina Velike Lašče

vas v sodelovanju s Tonetom Kuntnerjem
vabi na 18. kulturni večer (4. sezona)

NA TRUBARJEVINI V ČAST DOMOVINI

V petek, 3. februarja 2006, ob 19. uri
bo na Trubarjevi domačiji na Rašici gost pesnik in pisatelj

BERT PRIBAC.

PLAČILO VRTCA V LETU 2006

Občinska uprava je v decembru in januarju staršem otrok, ki so oddali vloge za znižano plačilo vrtca v letu 2006, izdala odločbe, s katerimi je na novo odmerila višino prispevka, ki ga morajo plačati za program vrtca.

Izdanih je bilo 128 odločb za 134 otrok, ki so vključeni v vrtec v Velikih Laščah, in za 17 otrok, ki obiskujejo vrtec v drugih občinah. Povprečni plačilni razred, v katerega so razporejeni otroci, je v letošnjem letu 3,48, kar je nekoliko višje od dosedanje razvrstitve v plačilne razrede. Na to so deloma vplivale tudi zadnje spremembe pravilnika o plačilih staršev, ki so bile sprejete in objavljene v Uradnem listu konec leta 2005 in prinašajo spremembe predvsem v primeru, ko je staršem določeno plačilo v višini I. plačilnega razreda. Odslej je tudi za starejše otroke določeno enako plačilo, spremembe so pri upoštevanju katastrskega dohodka, prihodkov samostojnega podjetnika in premoženja.

Starši bodo tako v letu 2006 ob sedaj veljavni ceni plačali za svojega otroka 29.612,00 Sit za I. starostno skupino in 25.548 Sit za II. starostno skupino. Najnižji prispevek, ki bo na osnovi nove odmere zaračunan staršem za I. starostno skupino bo 8.509 Sit in za II. 7.341 Sit, najvišji pa 68.073 Sit za I. in 58.732 Sit za II. starostno skupino.

Občinska uprava, Veronika Vasič

PRORAČUN OBČINE VELIKE LAŠČE ZA LETO 2006

Občinski proračun je osnovni finančni instrument, s katerim občina predvideva prejemke in razporeja izdatke za prihodnje proračunsko obdobje za zadovoljevanje javnih potreb. V širšem smislu lahko govorimo o proračunu kot o ključnem finančnem, političnem, gospodarskem ter nadzornem dokumentu posamezne občine. Takšno pojmovanje proračuna je udeležila zadnja, na lokalni ravni še trajajoča reforma sistema javnih financ v Republiki Sloveniji z uvedbo krovnega Zakona o javnih financah (Ur. l. RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02 ter 56/02) ter vse povezane zakonodaje. Zakon o javnih financah je namreč uvedel bistvene spremembe pri opredelitvi oziroma vsebini in tehničnem zapisu proračuna kakor tudi glede samih obveznih sestavin in prilog proračuna.

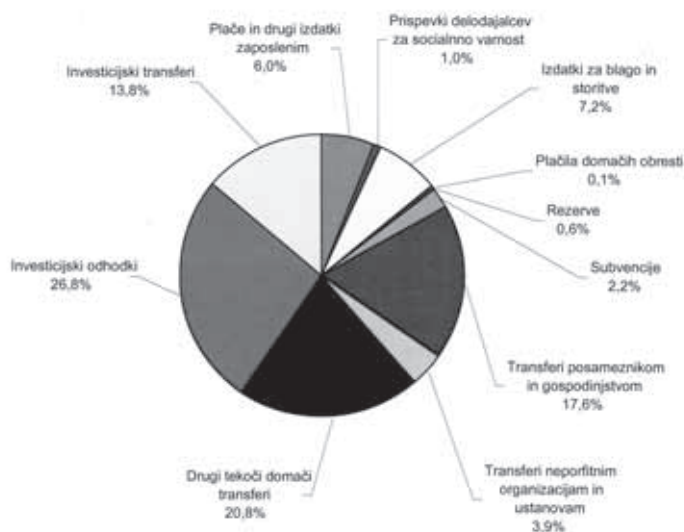
Odlok o proračunu za leto 2006 je sicer objavljen v Uradnem glasilu, na tem mestu pa proračun prikazujemo še v grafični obliki

Občinska uprava, Lidija Čop

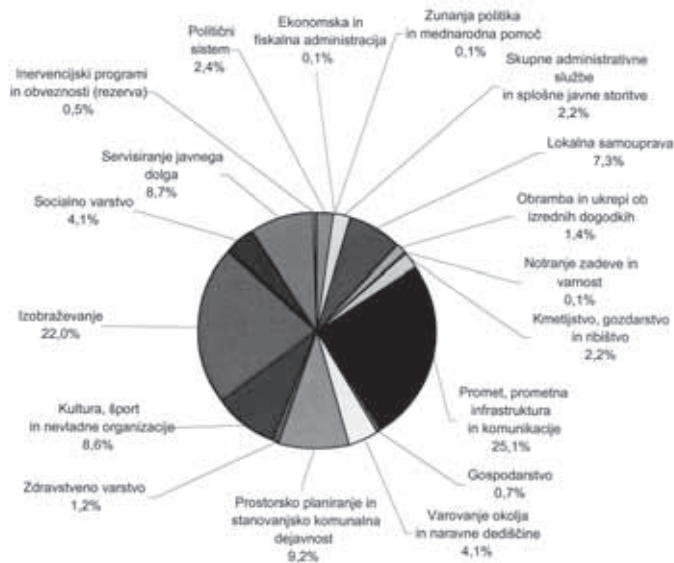
PRIHODKI PRORAČUNA 2006

ODHODKI PRORAČUNA 2006
(ekonomska klasifikacija)

ODHODKI PRORAČUNA 2006
(programska klasifikacija)

VODOVOD

GRADBENE INSTALACIJE IN KLJUČAVNIČARSKA DELA

MARKO BELAJ s.p.

- vodovodne instal.
- gradbene instal.
- centralna kurjava
- vzdrževanje vodovoda
- ključavničarstvo

strojni tehnik
Žimarice 28
1317 Sodražica
☎ 01 83 66 120
mob.: 041 646 473

Dežurna lista vodovoda

Vodokomunalni sistemi, d.o.o.

za čas od 23. 1. do 19. 3. 2006

Belaj Anton	23.1. - 29.1.	tel. 051 619 577, 041 951 580
Belaj Marko	30.1.-5.2.	tel. 051 619 577, 041 646 473
Belaj Stane	6.2. -12.2.	tel. 051 619 577, 041 946 702
Belaj Anton	13.2. - 19.2.	tel. 051 619 577, 041 951 580
Belaj Marko	20.2. - 26.2.	tel. 051 619 577, 041 646 473
Belaj Stane	27.2. - 5.3.	tel. 051 619 577, 041 946 702
Belaj Anton	6.3. - 12.3.	tel. 051 619 577, 041 951 580
Belaj Marko	13.3. - 19.3.	tel. 051 619 577, 041 646 473

ZIMSKA SLUŽBA

Glede zimske službe se vsako leto pojavljajo določene pripombe. Dobivamo upravičene kot tudi neupravičene kritike, pa tudi pohvale.

Občina Velike Lašče ima za izvajanje zimske službe podpisano pogodbo s koncesionarjem ACEST Purkat Franc, s.p. Le-ta pa ima, predvsem za pluzenje, nekaj podizvajalcev.

PLUŽENJE

Občina zagotavlja pluzenje v vse vasi naše občine.

Samo pluzenje se izvaja po planu, ki ga mora koncesionar vsako leto predložiti občini. Gre za načrt, ki prikazuje, kdo so njegovi podizvajalci in po kakšnem vrstnem redu se plužijo določene ceste. Trenutno pluzenje izvaja osem podizvajalcev. Plužijo se vse lokalne ceste in javne poti. V enem krogu se trenutno pluži več kot 180 km cest.

Kdaj se bo začelo plužiti, ne odloča župan ali koncesionar, temveč višina snega. Po občinskem odloku, ki velja že nekaj časa, se začne plužiti, ko zapade 10 cm snega. Ker se istočasno ne da očistiti vseh cest in se pluzenje izvaja po določenem vrstnem redu, prihaja do tega, da so določene ceste splužene prej kot druge.

Opazamo, da se največji problemi pri pluzenju ponavljajo iz leta v leto. V mislih imamo pluzenje v določena naselja, kjer še ni rešeno lastništvo cest, kjer so ceste zelo ozke, kjer so razne ograje in druge ovire postavljene do ceste, kjer se ne da obračati in podobno.

Če bi se občani držali predpisa in ne bi raznih ovir postavljali na varovano območje cest (1,5 m), bi bila marsikdaj prihranjena slaba volja. V letošnji zimi smo imeli situacijo, ko je nekdo pustil avto (z letnimi gumami) kar na javni poti in s tem onemogočil pluzenje v naselje. Plužilec je moral iti nazaj več kot 200 metrov, čez nekaj časa pa smo bili od neke gospe iz tistega naselja deležni hudih obtožb, zakaj se ni plužilo v naselje. Nekateri se razburjajo, da se jim sneg odriva na njihovo zemljišče, dvorišče in dostopne poti. Mislim, da je popolnoma jasno, da si morajo lastniki teh zemljišč sami očistiti dovoze oziroma dohode do hiš, na katere je plug zimske službe narinil sneg. Ravno tako morajo lastniki hišnih kontejnerjev ob teh odkidati sami, če jih slučajno plug zasuje s snegom.

POSIPAVANJE

Posipavanje s soljo in peskom se izvaja samo na asfaltiranih cestah, in to na vseh, kjer se je možno s tovornjakom za posipavanje obrniti. Na makadamskih cestah se sol ne sme uporabljati, saj bi se v okolju povzročila prevelika škoda. Na asfaltnih odsekih, kjer tovornjak ne more obrniti, se posipanje ne izvaja, zato pa so zagotovljeni zabojniki za sol. Le-ti so tudi na posameznih lokacijah, kjer so večje strmine in kjer pogosto prihaja do poledice. Zabojnike smo zagotovili tudi povsod tam, kjer so zanje zaprosili krajevni odbori ali občani. Trenutno imamo postavljenih kar 74 zabojnikov.

Sredstva, namenjena za zimsko službo, se porabijo približno v naslednjem razmerju:

- pluzenje 35%
- posipanje 30%
- material (sol, pesek, koli, kontejnerji) 35%

Za sezono 2005/06 je do sedaj porabljenih že cca. 24.828.852,00 SIT.

Kar nekajkrat v sezoni si župan ali jaz ogleda delo zimske službe. Glede na okoliške občine lahko z gotovostjo trdimo, da imamo marsikdaj prej in bolje očiščene in posute občinske ceste. Prav žalostno je včasih poslušati pritožbe nekaterih, da do njih še ni spluženo. Ne poznamo situacije, da bi na občinski cesti zaradi zimskih razmer nastal kakšen zastoj. Če pa je nekdo morebiti zamudil službo zaradi zastoja na državni cesti proti Ljubljani, pa ni kriva naša občina ali naš koncesionar.

V tako hudi zimi, kakršni smo priča v tej sezoni, ne bo odveč, da vas opozorim na dobro zimsko opremo (gume, lopata, verige ...), ki jo morate imeti, ko se odpravljate od doma.

Če imate kakršne koli predloge in pobude za izboljšavo zimske službe, nam jih posredujte. Z veseljem jih bomo upoštevali.

Občinska uprava, Roman Struna

OBVESTILO

Delavci podjetja Snaga vse leto skrbimo za reden odvoz odpadkov in tudi v prazničnih dneh smo se trudili za čisto in urejeno okolje.

Letos so nam snežne padavine onemogočile, da bi delo opravili v celoti in v zadovoljstvo vseh občanov. Neočiščene oziroma preozko splužene ceste nam zlasti v hribovitejših predelih pogosto onemogočajo dostop do celotnih naselij, v mestu pa imamo težave z zapluzenimi posodami.

Da bi svoje delo lahko čim bolje opravili, naprošamo vse občane, ki še niso očistili snega ob posodah, da to storijo pred prvim rednim odvozom odpadkov.

Na območjih, kjer pa zaradi težavnosti terena s smetarskimi vozili ne moremo do posod, krajane prosimo za potrpežljivost, saj bomo ob prvem možnem odvozu po urniku odpeljali vse odpadke.

*Snaga, d.o.o.
Povšetova ul. 6
1000 Ljubljana*

POGOVOR Z JOŽETOM SNOJEM

Gost 17. večera Na Trubarjevini v čast domovini je bil Jože Snoj, vsestranski pisec. Njegov opus obsega okrog 50 del različnih zvrsti, od pesmi in proze za otroke in odrasle do strokovnih del, v katerih se ukvarja književnimi in kulturnopolitičnimi temami.

TROBLA: Eden od namenov večerov Na Trubarjevini v čast domovini je tudi spodbujati ljubezen do domovine. Vi ste predstavnik generacije, ki je od rojstva do danes imela tri domovine. Kako gledate na to?

JOŽE SNOJ: Včasih sem resno ugotavljal, da sem živel v naslednjih diktaturah: ujel sem zadnje leto diktature kralja Aleksandra, potem sem padel pod Hitlerjevo diktaturo, ki mu je sledila Musolinijeva in nazadnje sem živel še pod Titovo diktaturo. V mojem življenju je bilo kar precej diktatur in na to gledam kot na usodo. V tem času sem se rodil in živel in na to nisem mogel vplivati.

TROBLA: Bili ste nekakšen upornik, ne pa revolucionar. Svet ste poskušali spreminjati s knjigo, z besedo.

JOŽE SNOJ: Mislim, da umetnost sveta ne more spremeniti, umetnost samo opozarja, kako je ta svet nepopoln, kako je lep in hkrati nepopoln, kako je strašen in hkrati prekrasen. Upornik sem bil v tem smislu, da sem uporno stal za svojo osebno resnico. Iz tega pa se zgodi tudi to, da se umetnik znajde v družini pravih upornikov, pravih revolucionarjev. Nisem prepričan, da se svet da spreminjati z revolucijo, svet se lahko samo umirja in utrdi s solidarnostjo, če je možno, da so ljudje med seboj solidarni. Mislim, da se na tem svetu drugega ne da napraviti. Če bi na tem svetu, to je seveda utopija, prevladala solidarnost med ljudmi, če bi bogati dajali od tistega, kar imajo preveč, revnim in če revni bogatim ne bi zavidali, bi bil dosežen idilični mir, česar pa na tem svetu seveda nikoli ne bo. Na tem svetu enakosti ni možno realizirati, pač pa se lahko blaži razlike in z ljubeznijo tudi ohranja neenakost v znosnih razmerah.

TROBLA: V literaturi ste uveljavljeni na več področjih: pišete za mladino in za odrasle, poezijo in prozo ... Kako kot

pisec »preklapljate« med zvrstmi? Ali gre za zavestno odločitev ali dela enostavno vrejo iz vas?

JOŽE SNOJ: Ne, ne. Gre za odločitev. Popolnoma jasno je, da ne moreš plesti mreže iz desk in da ne moreš napraviti mize iz mreže. Skratka, snov narekuje prijem in način, kako kaj narediti. Lirika je krik, je občutek, epika, roman ali drama pa je opis dejanskega, konkretnega stanja, konkretnega življenja, ki seveda rezultira v zgodbo. Zavestno se moraš lotiti tiste forme, ki ji določeno hotenje ustreza oz. obratno: iz hotenja se moraš oprijeti forme, s katero lahko to hotenje realiziraš.

TROBLA: Ste slavist, dolgo časa ste bili tudi lektor. Kakšen odnos imamo danes do našega, slovenskega jezika?

JOŽE SNOJ: Jezik je živ organizem, nenehno se obnavlja, bolj kot je življenje polno, bolj bogati ... Dogaja se, da se določena področja razvijajo, določena pa odmirajo. Žal odмира ves tisti del slovenskega jezika, ki je izviral iz kmečkega življenja. Če pomislite na to, da imajo grablje tri sestavne dele, s tremi imeni je jasno, da z neuporabo orodja postaja siromašnejši tudi jezik. Najbrž pa pridobiva na drugih področjih, prihajajo nove tehnike, prihajajo drugi izzivi in živ jezik vse to zapopade. Iz interneta je nastalo medmrežje, beseda, ki se je lepo prijela, nekatere besede pa se ne primejo. Ni potrebe, da se preganja tujke iz jezika.

Zakaj? Tujke jezik bogatijo. Najbolj nevarno je, da jezik izgubi svoj značaj v skladnji, v tem, kako gradiš stavke, kako jih pripoveduješ. To pa je problem! Nikakor pa ni problem, da vdirajo nove besede, kajti življenje je pestro in živ jezik, tako kot vsak živ organizem, »prebavi« in po svoje uredi zadevo. Zato upam in verjamem, da bo slovenski jezik še naprej tako reagiral.

TROBLA: Besedni umetniki veliko naredite za naš jezik. Znani ekonomist trdi, da si kultura ne »zasluži« financiranja iz državnega proračuna. V javnosti je veliko polemik o enotni davčni stopnji. Kako gledate na vpliv enotne davčne stopnje, na slovensko založništvo?

JOŽE SNOJ: O založništvu ne bi govoril, ker se na to premalo spoznam. Zagotovo gre za več vrst založništva. Komericalno založništvo je seveda komercialna zadeva in po moje zapada vsem pravilom kot vsaka druga pridobitna dejavnost. To je ena vrsta založništva. Založništvo, ki pa se ukvarja z umetnostjo, humanistiko in vsem tem, kar ni potrošno blago, ampak je neke vrste blaginja, ki jo je potrebno plačati, pa zagotovo ne sme biti podvrženo ostrim in neusmiljenim konkurenčnim zakonom komercializma. Osebnostno mislim, da je progresivna stopnja obdavčitve bolj poštena in boljša za področja, kjer zaslužek ni prvenstveni cilj. Za področje umetnosti enotna davčna stopnja ni pravična, ker vemo, kakšne so razlike med dohodki managerjev in umetnikov pisane besede.

TROBLA: Med svojim nastopom ste omenili, da že tri leta pišete roman, ki bo rekapitulacija vašega dosedanjega dela ...

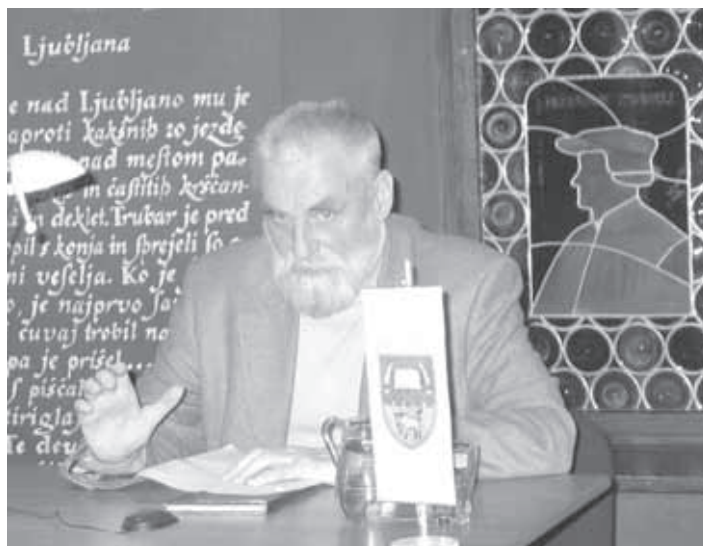
JOŽE SNOJ: Na nek način bo res potegnil skupaj moja določena epska napletanja. To bo neke vrste obračun s tem, kar se nam dogaja sedaj, ampak z vso preteklostjo, z vso prtljago, ki jo nosimo do sem. Več ne morem povedati, ker bi moral govoriti o zgodbi, o zapletu itd.

TROBLA: Malo reklame ne škoduje ...

JOŽE SNOJ: Seveda ne. Vendar pa se o takih stvareh ne da govoriti mimogrede, treba je premisliti, kaj poveš ...

TROBLA: Gospod Snoj, najlepša hvala za pogovor.

Pogovarjal se je Jože Starič

ZLATI KELIH - PRIČAKOVALI SMO OTROŠKO PREDSTAVO, DOBILI PRAVO GLEDALIŠČE

23. decembra 2005 je bila v Levstikovem domu premierno uprizorjena predstava Zlati kelih, ki jo je izvedla gledališka skupina Gledeja. Gledališko skupino sestavljajo osnovnošolci, ki jih vodi in usmerja Gregor Grešak.

Zlati kelih je starodavna irska legenda, ki jo je za gledališče priredil Gregor Grešak in govori o preizkušnjah, skozi katere se mora prebijati glavni junak, da si pridobi modrost.

Pa pustimo zgodbo ob strani (spoznali jo boste, ko si boste ogledali ponovitev predstave). Navdušila me je brezkompromisna igra mladih igralcev, ki seveda niso igrali brez napak, vendar pa jih je prepričljiva igra zasenčila. Vsi mladi igralci, od tistih, ki so nas navduševali z besedilom, do tistih, ki so predstavo popestrili s koreografijo, so prepričljivo odigrali svoje vloge. Pohvaliti velja razločno izgovarjanje besedila, ki smo ga dobro razumeli tudi v zadnjih vrstah.

Mladi Gledejci so dokaz, da gledališka dejavnost v Velikih Laščah živi, in potrditev, da bo še živel. Ogled predstave vam zelo priporočam.

Jože Starič

P.S.: Nekaj dni pred predstavo sem režiserju Gregorju Grešaku v šali dejal, naj ga ne skrbi, ker mu bomo po predstavi tako ali tako vsi čestitali, če ne drugače - iz vljudnosti. Po predstavi sem mu seveda čestital - ne iz vljudnosti, ampak ker so bili zares dobri.

KUD Primož Trubar Velike Lašče

Vas ob kulturnem prazniku vabi na prireditev

JOSIP STRITAR KRITIČNI POGOVORI,

ki bo v petek, 3. februarja 2006, ob 18. uri
v Levstikovem domu v Velikih Laščah.

NOVICE IZ ROBA

KUD Rob je letošnjo sezono začel zelo delovno. Jeseni smo pripravili delavno akcijo, kjer smo izvedli zaključna dela na prizidku dvorane, urejali okolico in počistili celotno stavbo. Že poleti je bila narejena fasada na prizidku, zamenjana je bila kritina in opravljena so bila kleparska dela.

Ob dogovoru z Občino Velike Lašče, knjižnico Rob in KUD-om Rob kot skrbnikom dvorane je prišlo do odločitve o povečanju knjižnice. Novi prostor ne posega v samo dvorano, s premišljenim gradbenim posegom smo maksimalno izkoristili nefunkcionalen prostor pred balkonom. Dvorana je dobila tudi nova glavna vhodna vrata. V vse to delo je vloženi veliko prostovoljnih delovnih ur naših članov, večja dela, kot so streha na prizidku in povečanje knjižnice, pa so bila zaupana zunanjim izvajalcem, ki so dela dobro in kvalitetno opravili. Večjih del ne bi opravili brez finančne podpore Občine Velike Lašče, za kar se ji v imenu vseh uporabnikov zahvaljujemo.

Po dobrem delu se prileže tudi malo zabave, zato smo se s Cerkvenim pevskim zborom Rob novembra odpravili na izlet po Bizeljskem. Županovemu skladu se zahvaljujemo za pokritje večjega dela stroškov prevoza.

Ker ima občina posluh za naše delo, se sedaj še z večjim veseljem pripravljamo na novo predstavo, ki jo delamo pod vodstvom režiserja Jožeta Voznyja. Zato vas vse vabim, da si komedijo v treh dejanjih ogledate premierno v soboto, 4. 3. 2006, ob 19.30 in ponovitev v nedeljo, 5. 3. 2006, ob 15. uri v Domu krajanov Rob.

Kot vsako leto, bomo zadnjo predstavo odigrali na velikonočni ponedeljek v Levstikovem domu v Velikih Laščah.

V sodelovanju z OŠ PT, podružnica Rob, pripravljamo prireditev ob materinskem dnevu, ki bo v petek, 10. 3. 2006, ob 19. uri v Domu krajanov Rob. Vabljeni vsi, ki vas naše delo zanima, tisti, ki ne veste, kako preživeti zimske večere, in vsi, ki se radi nasmejite.

KUD Rob

KNJIŽNICA PREŽIHOV VORANC
ENOTA VELIKE LAŠČE

vabi na

potopisno predavanje
**SVETOVNE POPOTNICE
ANDREJE JERNEJČIČ**

TUNIZIJA – OSVAJANJE Z BANDIRJEM.

Predavanje bo v PETEK, 10. 2. 2006, ob 19. uri
v SEJNI SOBI Levstikovega doma.

Predavanje bodo popestrili diapozitivi, tradicionalna in popularna glasba, tradicionalna oblačila, obleke za trebušne plese, vodna pipa, tradicionalne slaščice, metin čaj ali dateljni.

Prisrčno vabljeni vsi, ki vas zanimajo potovanja.

PRAZNIČNI BAZAR V LEVSTIKOVEM DOMU

Zakaj ne bi v poplavi božično-novoletnih nakupov pripravili tudi ponudbo izdelkov, ki so nastali v našem okolju – je bilo glavno vodilo letošnjega prazničnega bazara, ki so ga spodbudili mladi prostovoljci (org. enota Mladina zavoda Parnas). Da pa njihova stojnica z izdelki, ki so jih pridno pripravljali v novembru in decembru, ne bi bila preveč osamljena, smo k sodelovanju povabili še nekaj posameznikov, društev in organizacij, ki razmišljajo o prepoznavnih velikolaških izdelkih. Vabilu so se z veseljem odzvali Društvo za ohranjanje dediščine z Gradeža, Brane Borštnik iz Čebelarkega društva, Majda Pečnik z ličnimi ročnimi deli, Marija Zlobko z angelčki iz ličkanja, Lojze Sever z lesenimi igračkami ter predstavnici Lesne galanterije Oblak iz Stop, ki sta zastopali tudi Podjetniški grozd iz Velikih Lašč.

MOTIV Z RAZSTAVLJENIH ROČNIH DEL

V topli sejni sobi Levstikovega doma so obiskovalci lahko v miru izbirali med lično predstavljenimi izdelki in si ogledali razstavo o velikolaških kozolcih. Zabavali so se tudi otroci, ki so se lahko pomerili v Petteji – namizni igrici rimskih vojakov, skupnim izdelkom Podjetniškega grozda iz Velikih Lašč. Gostilna pri Kuklju pa je razstavljalce in obiskovalce presenetila z okusno torto.

Zahvala velja vsem, ki so nam omogočili izvedbo bazara (Občina Velike Lašče in KUD Primož Trubar) in vsem, ki so sodelovali s svojo ponudbo, saj so začetki vedno najtežji. Vsi smo sicer še preizkušali, kaj je tisto, kar bo ustrezalo obiskovalcem, in kateri ciljni publiki je praznični bazar pravzaprav namenjen, a po mnenju večine sodelujočih in udeležencev tovrstno ponudbo zelo potrebujemo. O velikolaških izdelkih v smislu prave turistične ponudbe pa bomo lahko govorili šele takrat, ko jih bo moč kupiti vse leto na skupni lokaciji.

Metka Starič, zavod Parnas

RAZSTAVA FOTOGRAFIJ METODA MAROLTA NA TRUBARJEVI DOMAČIJI

V petek, 13. januarja, tik pred polno luno, smo bili v galeriji Skedenj deležni prvovrstnega dogodka – odprtja fotografske razstave Metoda Marolta z njegove 10-mesečne kolesarske poti od Slovenije do Nepala. Pri organizaciji je Metodu priskočil na pomoč zavod Parnas, razstava pa bo na ogled do 15. februarja.

Začelo se je s pravim turškim čajem, s katerim so nam postregli ob vstopu, da smo se pogreli in se pripravili na utrinke z Metodovega potovanja iz leta 2002. Za uvod v razstavo je Metod pripravil izbor diapozitivov s svoje poti. Ob ogledu je marsikdo pomislil, kako lepo bi bilo odpotovati in se »odklopiti«. V nadaljevanju pa nas je na trdna tla postavil Stane Klemenc, ki je med Metodovim potovanjem v svojem fotografskem studiu skrbel, da so bili vsi Metodovi posnetki obdelani in varno shranjeni do povratka. Stane Klemenc nas je spomnil, da so lepi posnetki, ki nam jih je pokazal Metod, nastali med njegovim 10-mesečnim potovanjem s kolesom, ko je preko desetih držav prevozil 9000 km, se zaradi dehidracije v Iranu zdravil v bolnici, se zastrupil s hrano ali z vodo in se na kolesu boril s hudo grižo, neštetokrat zakrpal zračnice ... Verjetno so Metodu ostali predvsem lepi spomini na čudovito pokrajino, na prijazne ljudi, na prijatelje, ki jih je spoznal med potjo, in te spomine je med diaprojekcijo delil z nami. Za zaključek uvodnega programa pa je Metod poskrbel še za presenečenje: pozval je svojega prijatelja Panča, da nam je zaigral dve južnoameriški skladbi in nas povabil, naj se mu kdaj pridružimo na potovanju po Boliviji ali Peruju.

Po simpatičnem uvodu smo si lahko ogledali razstavo, Metoda povprašali o potovanju in v mislih izbirali, na kakšno avanturo se bomo podali sami. Večina obiskovalcev (bilo nas je okrog 50) verjetno ne bo nikoli potovala tako daleč, zato pa potrebujemo Metoda in njemu podobne, da nam predstavijo vtise s svojih potovanj in nam s tem (vsaj začasno) potešijo željo po potovanjih v eksotične kraje.

Jože Starič

KNJIŽNE NOVOSTI

LEPOSLOVJE ZA ODRASLE

- WEINER, Jennifer: V njenih čevljih
ŠVAJNCER, Janez: Ljubezem za oknom
MALAVAŠIČ, Ivan: Prigode Hostarjevega
Matevža
CALASSO, Roberto: Ka
Moderni klasiki; 30
BRODKEY, Harold: Zgodbe
Moderni klasiki; 28
GRACQ, Julien: Obrežja Sirte
Moderni klasiki
GREENE, Graham: Konec afere
TRATNJAK, Mladen: Knjige s podstrešja
naše babice
KLEČ, Milan: Zaključna špica
POLJAKOV, Jurij: Kozliček v mleku
COETZEE, J. M.: V pričakovanju barbarov
UGREŠIČ, Dubravka: Ministerstvo za
bolečino
VIEWEGH, Michal: Roman za ženske
FAJDIGA, France: Tablica čokolade
COETZEE, J. M.: Življenje in časi
Michaela K.
REBULA, Alojz: Zvonovi Nilandije
MORRISON, Toni: Ljubezem
ALBOM, Mitch: Pet oseb, ki jih srečaš v
nebesih
AHERN, Cecelia: P. S. Ljubim te
ŠTEFANEC, Vladimir P.: Morje novih obal:
resnična zgodba
PIRMAN Sonja: Poželenje ni ljubezem
COELHO, Paulo: Zahir
MILEK, Vesna: Če
CHAGALL, Marc: Moje življenje
LE Carre, John: Prijatelja do konca
kriminalka
DULLAGHAN, Brian: Ukradeno angelom
kriminalka

STROKOVNA LITERATURA ZA ODRASLE

- Beevers, D. Gareth: Krvni tlak
MAYER, Joachim: Katero drevo je to?
Drevesa, grmi, okrasne lesnate rastline
STOPAR, Ivan: Svet viteštva
Zbirka Življenje na srednjeveških gradovih
na Slovenskem
POKORN, Dražigost: Klasična kuhinja v
zdravi prehrani
ŽORŽ, Bogdan: Svetovati ali poslušati:
priročnik za samopomoč in svetovanje v
vsakdanjem življenju
KOLAR, Bogdan: Iskalci Boga: redovništvo
in redovne skupnosti v zgodovini Cerkve
AHČIN, Uroš: Govoreči prsti: za otroke od
2 do 10 let z dodatkom za starše in

vzgojitelje

BLUMENWITZ, Dieter: Okupacija in revolucija v Sloveniji: (1941-1946) :

mednarodnopravna študija

NOVAK, Marjetka: Reiki : modrost pridobivanja in ohranjanja zdravja

SHINN, Florence Scovel: Tvoja beseda je tvoja čarobna palica

HORVAT, Franci: Sto vodnjakov na Slovenskem

KURET, Primož: Sto slovenskih opernih zvezd

KROMPIR

Zbirka Najboljši recepti

TROKES, Anna: Joga za energijo in moč

BOGATAJ, Janez: Ustvarjalna Slovenija : mojstrovine na stičišču evropskih Alp, Mediterana in Panonske nižine

GREENE, Brian: Tkanina veselja :

prostor, čas intekstura resničnosti

REJC, Vladimira: Čarovnija pisanja : portreti slovenskih književnikov

LEPOSLOVJE ZA MLADINO

WILSON, Jacqueline: Emine želje

MCKAY, Hilary: Žafran : izgubljeni angel

BOWLER, Tim: Iskalec zvezde

HENDRY, Frances: Chandra

JEFFERIES, Cindy: Sezi po zvezdah

HENKES, Kevin: Olivijin ocean

VIDMAR, Janja: Fantje iz gline

KERMAUNER, Aksinja: Juhuhu pa ena gnila plastenka!

COLFER, Roin: Knjižničarka Mrcina

SCHWARZ, Branka: Zakaj medvedki prespijo zimo

STAMAN, Jasna Branka: O začarani jelši

SIVEC, Ivan: Petelinja drsalna šola

EMMETT, Jonathan: Doma je najlepše

PRAPROTNIK - Zupančič, Lilijana: 1001 pravljica

PIKALO, Matjaž: Samsara : kratke zgodbe

KOBAL, Darinka: Škrat Perkmandeljč

STROKOVNA LITERATURA ZA MLADINO

VIDRGAR, Alenka: Igrača zate

HYNES, Margaret: Polarne dežele

KNJIGE V ANGLEŠČINI

GRAY, Elizabeth: The little red hen

DOOLEY, Jenny: A trip to the rainforest

LAIRD, Elizabeth: Karen and the artist

CLEMEN, Gina D. B.: Davy Crockett : an American hero

FRANCIS, Pauline: Food for thought

*Vodja enote Velike Lašče
Mihaela Andromako Rihar*

NOVOLETNI KONCERT DUETA BALALAJKA

Sibirija ... Marsikdo, ki je kadar koli slišal za to prostrano območje, najprej pomisli na kruto usodo številnih »drugačemislečih« Rusov v Stalinovih časih (saj poznate knjigo Sedemtisoč dni v Sibiriji) ali pa na transsibirsko železnico, ki te v enem tednu popelje iz Evrope v Azijo, spomnimo se tudi na večni sneg, nafto, zlato ... Sibirija ima nešteto znamenitosti. Ena izmed njih so tudi jezera, ki jih je na tem območju več kot milijon. Največje med njimi je Bajkalsko jezero. »Malo je krajev na zemlji, kjer lahko hkrati uzreš otroštvo, mladost, starost in celo daljno preteklost sveta, skupaj s prihajajočo prihodnostjo. Eden takšnih je skrivnostni Bajkal,« piše Mark Sergejev v monografiji o Bajkalu. Zaradi izolirane lege Bajkala se je tukaj razvil poseben ekosistem. Mnoge živalske in rastlinske vrste so endemiti (žive in rastejo samo tukaj). V jezeru živi petdeset vrst rib in edini sesalec sladkovodni tjulen (nerpa). Bajkal je največji rezervoar pitne vode na svetu...

Ogled čudovitih posnetkov z Bajkala je bil uvod v koncert Natalije Ermakove (s klavirsko harmoniko) in Alekseja Ermakova (z balalajko). Po uvodni skladbi, predstavitvi in pozdravu so sledile čudovite priredbe ruske narodne glasbe, ruski napevi... s stene, na katero smo predvajali film o Bajkalu, pa so nas pozdravljale najrazličnejše živali, cvetice, modrina neba in jezera. Aleksej nam je podrobno predstavil balalajko kot glasbeni instrument, kdaj in kje je nastala, kakšne oblike je bila najprej. Danes je balalajka trikotne oblike in ima tri strune. Je zelo enostaven instrument. Če pa nanjo zaigra mojster, so poslušalci presenečeni nad nad zvoki, ki jih lahko izvabimo iz nje. Z

balalajko lahko izvajamo tudi skladbe za violino in jo je mogoče slišati tudi na največjih koncertih.

Natalija in Aleksej sta obiskovala srednjo glasbeno šolo in potem akademijo v Smolensku, pred štirimi leti pa sta prišla v Slovenijo. Še vedno se ukvarjata z glasbo. Natalija je profesorica klavirske harmonike, poleg tega pa z Aleksejem prirejata koncerte po vsej Sloveniji.

Da sta si naša gosta lahko za nekaj trenutkov oddahnili, smo nadaljevali z ogledom drugega filma. S stene nas je pozdravil Sankt Peterburg, znan tudi kot Leningrad. Desettišoče delavcev je s prisilnim delom na močvirnatem severu Rusije ob Finskem zalivu zgradilo novo rezidenco Petra Velikega. Na dvainštiridesetih otokih med rečnimi rokavi Neve in prekopi so ustvarili prestolnico, ki ji v tedanjem času ni bilo para. »Petersburch« je car imenoval »rusko okno v zahodni svet.« Baročno-klasticistična podoba mesta se je ohranila do danes. Podobe in znamenitosti mesta so si sledile druga za drugo, Natalija in Aleksej pa sta igrala in nam pripovedovala utrinke iz njunega življenja in o balalajki ... Kdo bi si mislil, da se da o njej toliko povedati.

Vsake lepe stvari pa je enkrat konec. Na vrsti je bila zadnja skladba, Kalinka. Po navdušenem aplavzu sta zaigrala še eno pesem. Končno smo si zaželeli lepe božične in novoletne praznike, poslovili pa se še nismo. Še kar nekaj časa smo se zadržali okrog praznično pogrnjene mize in si zaželeli, da bi bilo prihajajoče leto vsaj tako lepo in uspešno, kot je bilo leto 2005.

Zahvaljujemo se matični knjižnici Prežihov Voranc na Viču in Občini Velike Lašče, da sta nam omogočili tako prijeten večer. Zahvaljujemo se tudi prebivalcem občine Velike Lašče in vsem bralcem Knjižnice Velike Lašče ter vas vabimo, da še naprej tako lepo sodelujemo.

*Vodja enote Velike
Lašče
Mihaela
Andromako Rihar*

RAZNOLIKOST DOGODKOV OB ZAČETKU LETA 2006

Najprej bi se iskreno zahvalil vsem posameznikom, društvom in delovnim organizacijam za vse čestitke in lepe novoletne želje. Bili smo jih zares veseli.

V novo koledarsko leto smo vstopili delavno, saj je bilo zastavljenih kar nekaj novih obveznosti in nalog. Že v prvem tednu tega leta so se dekleta udeležila tekmovanja v skokih z male prožne ponjave in dosegla kar lepe rezultate. Med 24 ekipami so dosegle 5. mesto in tudi med posameznicami, kar je bilo dovolj za uvrstitev na državno tekmovanje.

Imenitne rezultate so učenci dosegli na državnem tekmovanju iz znanja biologije. Imamo eno zlato in dve srebrni priznanji.

Veliko truda smo vložili v predpriprave za regijsko srečanje otroškega parlamenta na naši šoli, v državno tekmovanje iz angleščine, prav tako na naši šoli, in v predpriprave zimske šole v naravi. Tudi letos bo zimska šola v naravi potekala v Cerknem in spet bomo deležni novosti, to je sodobne restavracije na samem smučišču. Tudi za opremo naših učencev smo veliko postorili, predvsem v smeri varnosti (posebni markacijski brezrokavniki, vsi imajo čelade, dobro smučarsko opremo, v glavnem karving smuči ...). V sredini januarja smo bili organizatorji turnirja v nogometu za dečke, stare okrog osem let.

Poleg vsega navedenega je na prvem mestu pouk in vse, kar sodi zraven. Tudi za boljši pouk smo s pomočjo predstavnikov občine marsikaj pridobili. Urejeno knjižnico, novo opremo učilnice za likovno vzgojo, novo peč za žganje keramičnih izdelkov, predvsem pa smo veseli nove interaktivne table, ki bo pomenila velik preobrat v sodobnem učenju in posredovanju snovi.

Na petek, 13. januarja, smo pričeli s smučarskim tečajem za otroke prve triade (32 učencev) in otroke iz vrtca (25) na

urejenem in poteptanem smučišču na Trešnici. Veliko pomoči smo bili deležni s strani predstavnikov Občine Velike Lašče in se jim ob tej priložnosti zares iskreno zahvaljujem. Na takšen način lahko marsikaj organiziramo, izvedemo in popestrimo. Želim, da bi bilo takšno ali podobno sodelovanje prisotno tudi v tem koledarskem letu. 7. februarja 2006 ob 8. uri zjutraj bomo imeli svečano proslavo v počastitev slovenskega kulturnega praznika. Sodelovali bodo učenci iz vseh oddelkov naše šole. Vljudno vabimo vse po vrsti, da se udeležite naše proslave. Ob tej priložnosti bomo izdali prvo številko glasila Lešniki v tem letu, ki bo na voljo vsem prisotnim.

Velike predpriprave smo namenili izvedbi tradicionalne šolske prireditve **Zobotrebčarstvo**. Prireditev bomo izpeljali **v petek, 17. februarja 2006, od 16.30 dalje**. Poleg učencev treh osnovnih šol, učiteljev, predstavnikov društev upokoencev, podeželskih žena, občine Velike Lašče, posameznih obrtnikov domačih obrti in naših zobotrebčarjev bomo imeli v gosteh zanimive kulturne izvajalce. Kot vsako leto bo tudi letos zobotrebčarska prireditev namenjena ohranjanju naše tradicije: suhi robi, navadam, običajem, kulinariki, kulturnim vrednotam in še marsičemu. Vabljeni ste vsi, kot gledalci ali demonstratorji določenih ročnih spretnosti. S skupnimi močmi lahko naredimo kvalitetno in odmevno prireditev, ki že ima korenine v naših krajih.

18. in 19. februarja 2006 se bo naša šola udeležila največjega otroškega karnevala v Evropi, in sicer na Reki. Smo gostje pobratene osnovne šole Nikola Tesla na Reki.

Aktivno se bomo vključili tudi na 7. srečanje otroških gledaliških skupin Najdihojca. Samo iz šole in vrtca bo sodelovalo pet otroških gledaliških skupin. Vsi otroci iz šole in vrtca bodo sodelovali tudi kot gledalci.

Zimske počitnice bodo od 20. do 24. februarja 2006. Organiziramo počitniško varstvo za najmlajše učence v prostorih centralne OŠ Primoža Trubarja Velike Lašče. Prijavljenih mora biti najmanj pet učencev.

Edi Zgonc, ravnatelj

VESELI DECEMBER

Praznično okrašena mesta, izložbe trgovin; vse to nas je opominjalo na prihod meseca decembra. Tudi v letu 2005 je prišel zaviti v tančico skrivnosti. V vrtec Sončni žarek se je pritiho tapilo pričakovanje, porajala so se topla čustva, sproščenost, veselje.

Prihod veselega decembra smo pozdravili z okrašenimi prostori vrtca. Igralnice so pravljичno razsvetljevale pisane lučke, v večnamenskem prostoru se je mimoidočim bohotilo novoletno drevesce. Okrasili so ga otroci iz skupine Ribice ter njihovi starši.

Delavci vrtca smo želeli, da bi bil vsak dan nekaj posebnega. Zamislili smo si dejavnosti za popestritev predprazničnih dni. Paleta le-teh je bila pisana. Praznovali smo Miklavžev pehar, izdelovali voščilnice, poslušali in prepevali smo božično-novoletne pesmi, medsebojno smo se obiskovali po skupinah, povabili smo naše babice, dedke, ki so se povabilu množično odzvali. Zanje smo pripravili nastop, ki je nekaterim privabil solze v oči, prav vsi pa so nas s ponosom gledali. Kasneje so se nam pridružili pri igri v igralnici.

Mesec december ponuja veliko priložnosti za obdarovanje. Najlepše darilo pa je tisto, v katerega vložimo svoj trud.

V vrtcu smo se obdarovali s predstavami, ki so jih pripravili starejši otroci svojim vrstnikom, prijateljem. Skupina Ribice je zaigrala dramatizacijo GRAD GRADIČEK, Medvedi so nas razveselili z igrico ZAJČKOVA HIŠICA, gostili smo otroke glasbene šole, organizirana so bila srečanja s starši. Tudi delavke vrtca smo prispevale kamenček v mozaik prireditev. Uprizorile smo dramatizacijo MOJCE POKRAJCUJE. Igrico so si ogledale vse skupine vrtca, prvošolci devetletke ter zunanji otroci občine. Bili so očarani. To se je zrcalilo na njihovih obrazih še v naslednjih dneh. Na njihovo pobudo smo se pogovarjali o vlogah nastopajočih živali, o zvijači lisičke. Kot bi mignil, se je mesec izteklo h koncu. Večina otrok je imela zadnji teden počitnice. Preživeli so jih v krogu domačih in se skupaj z njimi veselili prihoda novega leta.

Delavke vrtca smo izdelale 800 voščilnic, ki smo jih prodali različnim podjetjem in staršem. Denar od prodanih voščilnic smo namenili nakupu

(nadaljevanje na strani 15)

NOVOLETNO SREČANJE ZABAVA V VRTCU

Sredi decembra smo se v popoldanskih urah zbrali v igralnici Polžkov.

Gospod Kaplan in gospod Lušin sta pripravila instrumente. Sledil je pozdrav in že ob prvi skladbi je v igralnici postalo veselo in razigrano. Skupaj s starši so otroci zaplesali in zapeli smo nekaj pesmi. Kmalu nam je postalo vroče, zato smo se odžejali s sokom in okreščali s piškoti. Nekaj minut počitka nam je prineslo novih moči za zaključni ples v krogu.

Po eni uri prijetne glasbe, veselega in razigranega razpoloženja smo praznično druženje zaključili. Otroci so bili malce utrujeni, starši pa veseli in zadovoljni, ker so se prav vsi otroci vključili v zabavo. Nekaj posebnega za naše otroke je bila glasba v živo. Posebno zahvalo za izvedbo tega srečanja zaslužita oba očka, ki sta bila pripravljena sodelovati. Tako smo lahko uresničili idejo, ki je nastala na srečanju v mesecu oktobru.

Tudi v prihodnjih mesecih bodo srečanja v različnih oblikah, zato vabiva starše, ki se do sedaj še niso mogli udeležili, naj se odločijo in si v prihodnje vzamejo nekaj časa za vključevanje v te dejavnosti. Spoznali boste, kako poteka življenje in delo v vrtcu, kako se počutijo vaši otroci, ki vsak dan presenečajo.

Predajte se čarom zimskih dni.

*Naj vam bodo prijazni, vedri in
ustvarjalni vsi dnevi v
prihajajočem letu 2006.*

To vam želiva Renata Gradišar in Tatjana Simič

(nadaljevanje s strani 14)

fotokopirnega stroja za vrtec in nakupu knjig za otroke. V mesecu decembru pa smo dobili tudi dva nova računalnika, ki ju bodo uporabljali otroci in strokovne delavke vrtca. Sredstva za nakup računalnikov sta prispevala Ministrstvo za šolstvo in šport in Občina Velike Lašče, za kar se jima lepo zahvaljujemo.

Vsem, ki ste kakorkoli pripomogli, da smo se v vrtcu Sončni žarek imeli lepo, se Vam iskreno zahvaljujemo.

Zapisi Jožica Planinšek in Stanka Mustar

ZADNI DAN POUKA V LETU 2005 NA OŠ PRIMOŽA TRUBARJA V ZNAMENJU ŠPORTA

Na Oš Primoža Trubarja smo v sklopu prireditev Veseli december 2005 pripravili športni kviz. Letos je bila to tretja izvedba. Učenci in učitelji so kviz sprejeli in je tako postal obvezni del prireditev ob koncu koledarskega leta.

Na letošnji kviz se je prijaviło 18 učencev, ki so se najprej pomerili v dveh predtekmovanjih. Najuspešnejši štirje so se nato 23. 12. 2005 pomerili v finalu. Finale je bilo razdeljeno na 4 igre, vmes pa smo imeli tudi nekaj točk sprostilnega značaja. Nastopile so štiri gimnastičarke (Tjaša Žagar, Katja Levstek, Sanja Kršič in Anja Juvanec) z akrobatsko sestavo, Miha Juvanec pa je zaigral na harmoniko.

Naslov najboljšega poznavalca športa na šoli je drugo leto zapored osvojil Bojan Zidar. Finale je bil zelo izenačen, kajti Bojan je šele po dodatnem vprašanju premagal Nejca Podobnika. Tretji je bil Alen Kavčič, četrty pa Nejc Zalar.

Potrebno je poudariti, da je športni kviz skupni projekt vodstva šole, športnih pedagogov, ostalih učiteljev ter učencev, saj vsi delno pripomorejo pri organizaciji.

Seveda pa moram omeniti in se javno zahvaliti tudi sponzorjem, ki so z razumevanjem prispevali športne nagrade, tako da je prav vsak udeleženec dobil skromno pozornost, najboljši štirje pa zasluženo nekaj vrednejšega.

Nagrade so letos prispevali:

- * NOGOMETNI KLUB DOMŽALE
- * PRIMOŽ BREZEC (in koš. ekipa Charlotte Bobcats - ZDA)
- * NOGOMETNA ZVEZA SLOVENIJE
- * ROKOMETNI KLUB CELJE PIVOVARNA LAŠKO
- * ZAVOD ZA ŠPORT SLOVENIJE

Po zaključku prireditve je sledil še en športni vrhunec – tekma v odbojki med učitelji in učenci devetega razreda. Učenci so nastopili z dvema ekipama, rezultat pa je bil pravičen 1:1. Za zaključek pa so učenci pripravili še ples, s katerim smo zaključili koledarsko leto 2005 in odšli na božično–novoletne počitnice.

Bojan Novak

ŠPORTNI KVIZ: NAJBOLJŠI ŠTIRJE POZNAVALCI ŠPORTA NA ŠOLI Z UČITELJEM BOJANOM NOVAKOM

PROJEKT JUMICAR NA OŠ PRIMOŽA TRUBARJA VELIKE LAŠČE

V sredo, 21. 12., smo na šoli gostili izvajalce projekta Jumicar. Namen projekta je ozaveščati učence o previdnosti in varnosti v prometu. Projekt je finančno podprla Občina Velike Lašče.

JUMICAR je mednarodni projekt, ki deluje že 16 let. Pri nas ga vpeljujejo v zadnjih letih. Gre za učenje vožnje posebnih avtomobilčkov za otroke. Avtomobili so na bencinski pogon in imajo dve stopalki, eno za plin, drugo pa za zavoro. Prav tako imajo varnostni pas, voznik pa ima med vožnjo na glavi zaščitno čelado.

Namen projekta je postaviti otroka v vlogo voznika, saj le tako lahko doživi izkušnjo pogleda na promet skozi oči voznika. Tako spozna, da je vožnja avtomobila zelo zahtevno opravilo in da je pri tem velika možnost napak. Otrok spozna, da mora biti, kljub morebitni prednosti v prometu, previden in mora dobro opazovati prometno situacijo. Poleg tega učenci na najboljši možni način – v praksi – utrjujejo poznavanje prometnih znakov in pravil. To je za učence 5. razreda zelo dobrodošlo, saj bodo spomladi opravljali svoj prvi izpit; izpit za vožnjo kolesa.

Učenci petega razreda matične šole in PŠ Turjak so že več kot mesec težko pričakovali sredo, 21. 12. 2005. Zjutraj so se zbrali v učilnici, kjer je približno eno uro potekala teoretična priprava oziroma razgovor, kjer je vodja projekta v pogovoru

z učenci poskušal pokazati, da je vsak otrok za svojo varnost odgovoren v prvi vrsti sam. Govorili so predvsem o opazovanju prometne situacije in obzirnosti do drugih udeležencev v prometu. Predvsem so se pri tem posvetili prečkanju ceste in varni hoji v prometu.

Drugi del je potekal na šolskem igrišču, kjer so medtem postavili prometni poligon (križišče s semaforjem, križišča, kjer urejajo promet prometni znaki, obvezne smeri ...).

Po navodilih so se učenci v skupinah po pet podali v avtomobile, se pripeli z varnostnim pasom in na glavo dali zaščitno čelado. Po navodilih vodje projekta so začeli voziti po prometnem poligonu. Pri tem so morali upoštevati prometne znake in pravila ter biti pozorni na štiri sošolce v drugih avtomobilčkih.

Učenci so spoznali, da je vožnja avtomobila zelo zahtevna in zato bodo lahko nekoliko boljše razumeli voznike. Vsi so bili po prihodu iz avtomobila presenečeni, večina njih tudi navdušena. Žal je dopoldne prehitro minilo, vendar je bilo gotovo nepozabno. Tudi učenci drugih razredov so prišli pogledat vožnjo in imeli so kaj videti; od zelo dobrih voženj do zaletavanja v zaščitne ograje.

Na koncu je treba poudariti, da je projekt Jumicar vsekakor zelo koristna dopolnitev učenja prometnih vsebin v osnovni šoli. Gotovo je najbolj primerna za učence 5. razreda, ki se pripravljajo na kolesarski izpit.

Ne nazadnje se moram v imenu Osnovne šole Primoža Trubarja Velike Lašče zahvaliti Občini Velike Lašče, ki je finančno podprla projekt in učencem omogočila to prijetno in koristno dogodivščino.

Več fotografij si boste lahko ogledali na šolski spletni strani.

Bojan Novak

MNENJA NEKATERIH UDELEŽENCEV

»Projekta Jumicar sem se veselil že takoj, ko sem izvedel, da se bomo vozili. Ko je končno napočil dan, smo imeli prvo uro predavanja o tem, kako se vedemo v prometu. Prvo pravilo je: hodi mirno in opazuj, kaj se dogaja okoli tebe. Drugo pravilo je: pomagaj vsem, ki potrebujejo pomoč.

Ko sem se usedel v avto, sem bil zelo vznemirjen in težko sem pričakoval začetek vožnje. Ko sem začel voziti, sem se imel zelo lepo.«

Oskar D.

»V sredo, 21. 12. 2005, je k nam prišla skupina izvajalcev projekta Jumicar. Dva izmed njih sta na igrišču postavljala poligon (s prometnimi znaki in semaforjem), tretji, gospod Zmago, pa je ob osmih začel s predavanjem teorije – osnovna kultura v prometu. Obdelali smo zanimiva primera pomoči slepi in pijani osebi. Najbolj sem si zapomnil to, kar je vedno poudarjal g. Zmago: Če v prometu narediš napako, si lahko tudi mrtev. V spominu mi je ostalo tudi to, da moramo v prometu pomagati vsem, ne glede na to, koliko je kdo star ali kdo je.

Na poti na igrišče smo opazovali poligon. Končno sem dočkal svoj trenutek. Usedel sem se v avtek, se pripel in si nadel čelado. Promet je stekel. Bilo je vznemirljivo. Ko so vsi končali z vožnjo, smo pomagali pospraviti poligon.

Na koncu dneva smo dobili vozniška dovoljenja za Jumicar avtomobile. Za konec napišem še to, da smo imeli petošolci srečo, da smo letos vključeni v prometni krožek in smo tako mi vozili avtke.«

Rok K.

»Med vožnjo smo morali upoštevati prometne znake in semafor. Če smo naredili napako, so nas postavili pred znak in nam razložili, kaj pomeni. Preživela sem lep dan.«

Andreja P.

»Proga je bila zelo zapletena. Morali smo biti zelo zbrani in nismo smeli gledati naokrog. Dobro smo morali gledati prometne znake. Ko sem se peljala, sem se težko ustavila. Bil je lep dan.«

Sara Ž.

»Imeli smo zaznamovano progo na igrišču. Postavljeni so bili tudi prometni znaki (stop, križišče s prednostno cesto, obvezna smer). Mislim, da sem za prvič kar dobro vozila. Bilo mi je zelo všeč. Dobili smo tudi izpit Jumicar. Gospod Zmago nam je obljubil, da se naslednje leto mogoče spet vidimo.«

Ema Z.

»Veliko sošolcev je vozilo pred mano in povedali so mi, da ni tako enostavno. Kmalu sem bila tudi jaz na vrsti. Bilo je pet majhnih avtov. Jaz sem šla v rdečega, športnega. Imela sem malo treme. Ko sem se usedla, sem si na glavo dala čelado. Tudi pripeti smo se morali. Sledil je prvi krog. Hitro sem pritisnila na plin in podrla nekaj znakov. Morala sem se bolj skoncentrirati. Potem pa mi je šlo bolje. Vozili smo približno 15 minut. Bil je lep dan.«

Nina G.

SIMONU LUŠINU,

učencu 9. razreda OŠ Primož Trubar, iskreno čestitam
za doseženo zlato priznanje
na državnem tekmovanju iz biologije.

Župan Anton Zakrajšek

VABILO

Tudi v letošnjem letu bomo izvajali popoldanske igralne urice za otroke, ki ne obiskujejo vrtca. Ob prisotnosti ali odsotnosti staršev se bodo otroci igrali v spodbudnem vrtčevskem okolju pod vodstvom vzgojnega osebja. Otroci bodo ob raziskovanju in socialnih stikih pridobivali nove izkušnje ter spoznavali življenje v vrtcu.

IGRALNE URICE BODO POTEKALE
VSAK ČETRTEK OD 16.00 DO 17.00 URE
v vrtcu Sončni žarek, v igralnici RIBIC (kletni prostori)
od 1. februarja 2006 do 31. maja 2006.

Če vas taka oblika druženja zanima, nas pokličite po tel.
7881-582 in prijavite otroka. Srečamo se torej vsak četrtek od
16. do 17. ure v vrtcu Sončni žarek.

Vabljeni!

Stanka Mustar

OBČINSKI SVET ZA PREVENTIVO IN VZGOJO V CESTNEM PROMETU sporoča

SKUPNA AKCIJA SVETA ZA PREVENTIVO, OŠ PRIMOŽA TRUBARJA IN TROBLE JE KONČANA

V decembrski Trobli je bila objavljena nagradna križanka s prometno vsebino za učence. Rešitev križanke se glasi NA CESTI BODI VIDEN. S to križanko poskušamo širiti zavest o pomembnosti dobre vidnosti na cesti, posebno to velja za jesenske in zimske mesece.

Med prispelimi pravilnimi rešitvami smo 22. 12. med prireditvijo Korajža velja izžrebali 10 nagrajencev, ki so dobili knjižico Varni v prometu, dva odsevna trakova in dva odsevnika za kolo.

Seznam nagrajencev: MARKO GRUDEN, PRIMOŽ CENTA, BLAŽ MAROLT, JURE AHČIN, MITJA KAVČIČ, JOŽICA JANČAR, NEJC KENK, MITJA ŽUŽEK, ESTER GRADIŠAR, TINE STARIČ

Čestitamo.

Bojan Novak

PARKETARSTVO

- polaganje
- brušenje
- lakiranje
- laminati

Bartol Ivan s.p.

Nova pot 29
1291 Škofljica
GSM: 041/ 877-122

HITRO · UGODNO · KVALITETNO

POZITIVNA MOČ POHVALE

Ljudje se ugodno odzivamo na iskreno pohvalo in priznanje. Vsebujeta ljubezen, sočutje in nenavadno moč. Mnogi vodilni delavci, vodje skupin in starši se ves čas zavzeto trudijo »zalotiti« ljudi, ki jih poznajo in jih imajo radi, pri dobrem, plemenitem in odličnem delu.

Pozornost ima na ljudi podoben vpliv kot sončni žarki. Tisto, čemur posvečamo pozornost, raste. Tisto, za kar se ne zmenimo, oveni. Torej, če bomo pozornost namenjali ljudem takrat, ko vse teče dobro in tako kot bi moralo, smo na pravi poti, da stkemo dobre medsebojne odnose. Dobro sodelovanje in zadovoljstvo obeh strani pa sta pogoj za večjo učinkovitost in uspešnost na vseh področjih.

Pri doseganju optimalne uspešnosti je potrebno upoštevati tri komponente:

- vzrok (tisto, kar povzroči dejavnost),
- izkušnjo (dejavnost, ki se odvija),
- reakcijo (odziv na dejavnost).

Z vzrokom imamo v mislih nekaj, kar spodbuja željeno obnašanje ali dejavnost. Najpogosteje predstavljajo vzrok za dejavnost cilji. Zelo pomembno je, da poznamo cilje tako tistih, ki vodijo, kot tistih, ki izvajajo. Če se cilji razlikujejo in si niso niti podobni, to zagotovo ni učinkovito. Vsaka učinkovitost se začne z jasnimi cilji. Če učitelj, starši ali vodje skupaj s svojimi učenci, otroki ali delovno skupino ne razvijejo pametnih, izvedljivih ciljev, ki so jasni obema stranema, zagotovo niso na pravi poti.

Zgovoren je primer Alice iz knjige *Alica v čudežni deželi*, ki je spoznala, kako pomembni so cilji. Ko je prišla do razcepa, je tam srečala mačko Režalko. Vprašala jo je: »Po kateri cesti naj grem?« »Kam pa greš?« jo je vprašala mačka. »Ne vem,« je rekla Alica. »Potem je pa popolnoma vseeno,« ji je hitro odgovorila mačka.

Prav tako kot vzrok dejavnosti je pomembna izkušnja, ki sledi vzroku. Pri uslužbencih je to lahko učinkovito komuniciranje s strankami, doseganje načrtovanega obsega dela ali pa pravočasna oddaja poročila. Pri učencih je to lahko delanje domače naloge, učenje ali pa pospravljanje sobe. Pomembno je opazovanje izkušnje, ki sledi začetnemu vzroku.

Tretji in najpomembnejši korak pa je reakcija ali doseganje optimalne delovne uspešnosti. Če učenci dobro opravijo

določeno nalogo, na kakšen odziv naletijo. So pohvaljeni? Ali tega nihče ne opazi in se nič ne zgodi? Ali kdo sploh omeni našo dejavnost?

Kako pa vemo, da svoje delo opravljamo dobro?

Možni so različni odzivi, najpogosteje pa se pojavljajo naslednji:

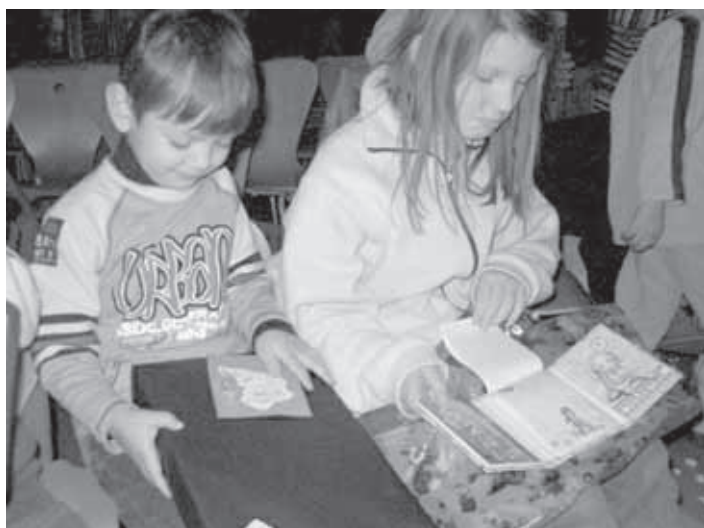
- brez odziva
- negativen odziv
- preusmeritev
- pozitiven odziv

Odsotnosti odziva ponavadi sledi negativen odziv v obliki jeznega pogleda, verbalne kritike ali celo neke vrste kazni. Najmanj pogosta in hkrati najbolj učinkovita sta zadnja dva odziva. Preusmeritev je najučinkovitejši odziv na nezaželeno obnašanje. S preusmeritvijo obrnemo številne situacije, ko delovna vna drastično pade, vsem udeleženi v prid. Gre za zelo učinkovit odziv, ker z njim osebo znova usmerimo, hkrati pa vzdržujemo spoštovanje in zaupanje, ker ne usmerjamo pozornosti na napačno obnašanje. Četrty možni odziv na opravljanje neke dejavnosti, ki ga lahko oseba dobi, je pozitiven odziv. Ta odziv je lahko pohvala, otroke lahko še objamemo in jim dovolimo gledati televizijo ali pa jim damo posebno nagrado in privilegije. Če dobri dejavnosti sledi nekaj pozitivnega, želijo ljudje to dejavnost seveda nadaljevati. Pri tem je potrebno poudariti, da je potrebno pohvaliti napredek, saj je le-ta nenehno v gibanju. Boljše opravljanje nečesa nenehno opažamo, hvalimo in nagradujemo.

Iskanje situacij, v katerih boste naleteli na dobro opravljeno delo, bo zahtevalo več truda, toda vse bo poplačano, ko boste dosegli željeno obnašanje pri otrocih doma in pri ljudeh v službi. »Pozitivni« odzivi so lahko nenehno prisotni v obliki majhnih pohval kot sta »Lepo!« in »Dobro!« Pravi odziv pa je še več kot to, zato

- pohvalite takoj,
- povejte, kaj točno so naredili pravilno ali skoraj pravilno,
- zaupajte svoje pozitivne občutke glede tega, kar so naredili,
- spodbujajte, naj delo še naprej dobro opravljajo.

Vsak se lahko odloči, da se bo na ljudi okrog sebe odzival pozitivno. Morda bodo prvi koraki v tej smeri še negotovi, a dlje ko boste stopali, pogumnejši bo korak in večkrat boste poželi uspehe ter krepili moč pozitivnih odnosov.

BLAGOSLOV KONJ NA ŠTEFANOVO

Konjerejsko društvo Velike lašče je na štefanovo po dopoldanski maši na prostoru pred gasilnim domom v Velikih Laščah pripravilo svečan blagoslov konj. Kot običajno, je povorka konj in zapravljičkov, na katere sta pred farno cerkvijo prisledla gospod župnik Vladimir Jaksetič ter župan občine Velike Lašče Anton Zakrajšek, krenila do prostora pred gasilskim domom, kjer sta prisotne nagovorila predsednik konjerejskega društva mag. Franc Kraljič ter župan občine Anton Zakrajšek. V pozdravnem nagovoru je bil izpostavljen pomen ohranjanja lepega običaja – blagoslova konj na štefanovo ter delovanja konjerejskega društva v smislu še večje prepoznavnosti v občini in skupnem delu z drugimi dejavniki v občini predvsem z društvom podeželskih žena, ki kaže rezultate v novoustanovljeni folklorni skupini. Po nagovorih je gospod župnik opravil svečan blagoslov konj. Kljub slabemu vremenu je bilo pri blagoslovu prisotnih prek štirideset konj.

Predsednik društva mag. Franc Kraljič

Poleg blagoslova konj, ki je ohranjen tudi pri nas, je danes po nekaterih krajih še vedno navada, da na štefanovo konjeniki prinesejo v cerkev darila, ki jih spečejo ali skuhamo kmečke gospodinje, trosijo polja z blagoslovljeno sveto »štefanovo« soljo in jih kropijo z blagoslovljeno »štefanovo« vodo. Tudi krasitev konj je marsikje še vedno živ običaj.

L.Č.

TROBLINO NAGRADNO VPRAŠANJE

V prejšnji številki Troble je tiskarski škrat izmaknil odgovor na Troblino nagradno vprašanje št. 4. Odgovor se glasi KRANJSKI JEGLIČ. Med pravnimi odgovori smo izžrebali nagrajenca, to je **Jan Peterlin, Dolščaki 11, 1314 Rob**. Iskrene čestitke! Knjižno nagrado podarja **Zavod za razvijanje ustvarjalnosti (ZRU)**, Jan jo bo prejel po pošti.

MS

POPRTNIKI NA RAZSTAVI

Tudi letos so v gostilni Pri Kuklju v sodelovanju z zavodom Parnas pripravili razstavo poprtnikov. Povabili so velikolaške pa tudi dobrepolske gospodinje, da razstavijo svoje poprtnike. Na praznik sv. treh kraljev si je bilo moč v gostilni ogledati vrsto poprtnikov z zanimivim okrasjem.

POPRTNIKI VELIKOLAŠKIH IN DOBREPOLJSKIH GOSPODINJ NA RAZSTAVI V GOSTILNI PRI KUKLJU

FOTO MS

Poprtnik – božični kruh ali župnek – so velikolaške gospodinje spekle za tretji sveti večer – običajno dan poprej. Položile so ga pod prt, od tod mu tudi ime. Dobili so ga vsi ljudje in vse živali v hiši. Gospodinje so med seboj tudi tekmoval, katera bo spekla večjega, eni najbolj zagnanih pa poprtnika menda celo ni več uspelo dobiti iz peči, tako vsaj zatrjujejo v časopisu Kukljeve gostilne. Poprtnike gospodinje v naših krajih pečejo še danes in bogastvo okrasja na poprtnikih je pri vsaki hiši malo drugačno. Na njih najdemo (p)tičke, ki jih mora biti vsaj toliko, kot je pri hiši otrok, rožice, rombe in zvezdice, križe, kratice, letnice in drugo. »Pomembno je, da se izročilo ohranja, večina gospodinj se je teh veščin naučila od svojih mater in babic, za ostale smo pred božičem pripravili kuharsko delavnico,« razloži **Vanja Damjanič**, gostilničarka in pobudnica ideje ohranjanja tovrstne kulinarčne dediščine.

Gospodinje iz Dobrepolja so poleg poprtnikov prinesle na ogled tudi značilne dobrepolske golobice, medtem ko so velikolaške dodale ptičke, ki so jih v božičnem času zlasti krstni botri podarjali otrokom. O poprtnikih in običajih praznika sv. treh kraljev je spregovoril priznani etnolog **dr. Boris Kuhar**, ki je tudi razrezal hišni poprtnik, blagoslov pa je letos podelil gospod Edo Škulj, ki mu je pomagal hišni gospodar Pero. V gostilni Pri Kuklju so letos obiskovalce pogostili z močnikom z mesom ter s kašo s suhimi slivami in z vanilijevo omako. Med obiskovalci so bili tudi udeleženci Univerze za tretje življenjsko obdobje iz Grosuplja in velikolaški šolarji. »Poprtnik mora počiti, sicer ga drugo leto gospodinja ne bo več pekla,« je povedala ena od gospodinj, obenem pa pristavila, da je počenega namenila za doma, na razstavo pa prinesla tistega, ki ji je lepše uspel. Ljubiteljski zgodovinar Leopold Sever, ki v motiviki na poprtnikih prepoznava še predkrščanske simbole, je bil posebej navdušen nad staro obliko tičkov na enem od poprtnikov, ki jo je le še redko opaziti. Dr. Boris Kuhar je pohvalil tovrstno prezentacijo kulturne dediščine in dejstvo, da omenjena razstava presega lokalne okvire, ga. Vanja pa se je zahvalila vsem sodelujočim, ki s svojo domišljijo in spretnostjo skrbijo za to, da je razstava vsako leto na novo zanimiva.

Metka Starič, zavod Parnas

ŽALOSTNA ZGODBA KRVAVE PEČI GIBANJE ŠTEVILA PREBIVALSTVA

Leta 2004 je po neuradnih podatkih v Krvavi Peči stalno živelo 23 vaščanov in vaščank, pred več kot sto leti pa jih je bilo več kot 120.

V primerjavi z Robom, ki je danes središčni kraj (najnižje, temeljne stopnje, nekdanji sedež KS) za okoliške vasi in je imel po popisu leta 2002 60 prebivalcev, je imela Krvava Peč istega leta trikrat manj prebivalcev.

Vse do druge svetovne vojne je bila Krvava Peč po številu prebivalcev večje naselje kot v dolini ležeči Rob, ki ga izseljevanje po drugi svetovni vojni in v času intenzivne industrializacije (v sedemdesetih in osemdesetih letih) ni prizadelo tako močno kot Krvavo Peč. Glavni razlog za to je gotovo žaga, zgrajena leta 1923, ki je zadržala velik del prebivalcev tega naselja.

Število vaščanov obeh naselij je do konca 19. stoletja konstantno naraščalo. Največ prebivalcev v Krvavi Peči oziroma Bluttigensteinu (pod tem imenom je vas zabeležena v avstro-ogrskih popisih prebivalstva in v mapi franciscejskega katastra iz 19. stoletja), tj. 154 prebivalcev, izpričuje popis iz leta 1890. Takrat je v Robu živelo 96 prebivalcev.

V Krvavi Peči je število prebivalcev začelo upadati že po 1. svetovni vojni, v Robu pa šele po 2. svetovni vojni. Takrat je le-ta po številu prebivalcev tudi presegel Krvavo Peč. Upadanje števila prebivalcev se še ni ustavilo in prihodnost obeh naselij je vprašljiva.

Število prebivalcev Krvave Peči se je že pred 1. svetovno vojno ustalilo na številki okoli 140, po njej pa je kljub sorazmerno visokemu naravnemu prirastku (bile so tudi družine z več kot osmimi, celo trinajstimi otroki) začelo upadati, do druge svetovne vojne počasi, po njej pa intenzivno. Prvi razlog za zmanjšanje števila prebivalcev po prvi svetovni vojni je manjše število za reprodukcijo sposobnih moških v vasi po vojni zaradi vojnih žrtev in drugi, bolj pomemben, povojno odseljevanje iz vasi.

Prebivalstveno sliko Krvave Peči je bistveno bolj spremenila druga svetovna vojna, saj so Italijani med vojno vas dvakrat požgali: prvič 22. marca 1942 in drugič 8. avgusta 1942 (vir: T. Kočar); domačine – fante, ki so jih ob prihodu v vas julija 1942 (ti. Roška ofenziva) zajeli med

opravljanjem košnje (vir J. Stražišar st.), pa odpeljali v koncentracijska taborišča na Rab, od koder se jih kar nekaj ni vrnilo. Poleg vojnih žrtev so svoj davek zahtevale tudi povojne žrtve, demografsko sliko vasi pa je močno prizadelo tudi odseljevanje takoj po vojni. Veliko domačinov se iz političnih vzrokov (ker so se borili na strani okupatorja) na svoje požgane domove v rodno vas ni vrnilo in kar nekaj domačij je zato propadlo.

Na današnje demografsko podobo vasi je imel največji vpliv kasnejši val odseljevanja, ki je bil najbolj množičen v sedemdesetih letih in se je nadaljeval tudi v osemdesetih. Le-ta sovpada z industrializacijo, ko je predvsem mlajša generacija zaradi gospodarskih vzrokov odhajala s podeželja v mesto. Ta proces, značilen za celotno slovensko ozemlje, je v Krvavi Peči pustil največje negativne posledice tako v demografskem kot tudi v gospodarskem pogledu. Najbolj množično so odhajali ravno mladi, stari med 20 in 24 let, ki so končali šolanje in se zaposlili v industriji ali drugih dejavnostih v mestih. Mlada generacija iz Krvave Peči se je skoraj brez izjeme odselila v Ljubljano ali njeno okolico. V vasi je ostala starejša generacija in na večini takrat še aktivnih kmetijah tudi po en naslednik mlajše generacije, ki si razen v dveh primerih ni ustvaril družine. Kmetije so tako ostale brez delovne sile, po smrti staršev so ali pa še bodo gospodinjstva ostala samska, zato je obstanek šestih od sedaj osmih še aktivnih oz. polaktivnih kmetij v Krvavi Peči vprašljiv, če ni celo že obsojen na propad.

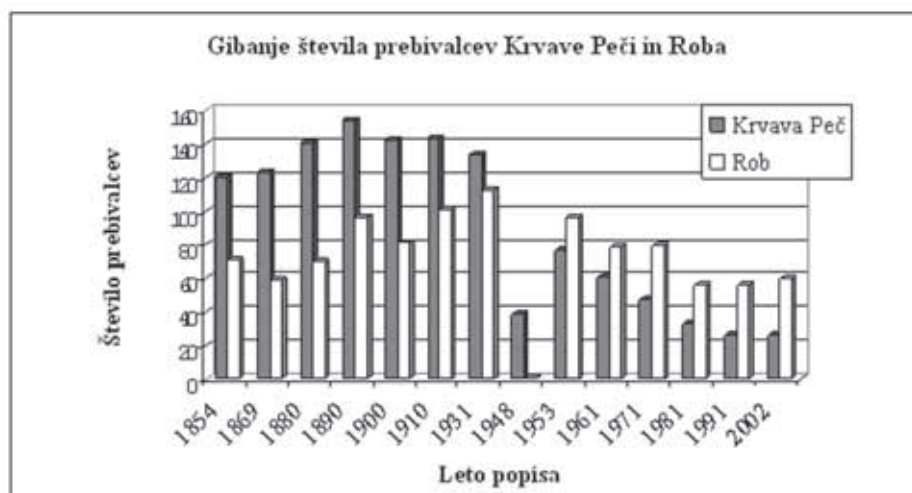
Avtorica Irena Hočevar

V petek, 9. decembra, so bile v dvorani Univerze v Ljubljani slavnostno podeljene študentske Prešernove nagrade enaindvajsetim izbranim diplomantom Filozofske fakultete v Ljubljani. Med nagrajenci, ki so iz rok dekana red. prof. dr. Božidarja Jezernika prejeli nagrade, je tudi Irena Hočevar iz Ljubljane, ki pa ima svoje korenine v Krvavi Peči in v Naredih na Rutarski planoti. V svoji nalogi z naslovom Geografija Krvave Peči je zelo poglobljeno in natančno predstavila družbeno-geografske značilnosti vasi Krvava Peč, plastično prikazala proces praznjenja podeželja po drugi svetovni vojni in vzroke zanj, na koncu pa predstavila tudi možnosti za ponovno oživitve vasi. Kot vsa ostala nagrajena diplomatska dela ima tudi delo Irene Hočevar izrazito uporabno vrednost za vse, ki se bomo ukvarjali z oživiljanjem nekdanj živahnega naselja in nam za pridobivanje družbeno-geografskih podatkov ne bo treba prebrskati kupe arhivskih materialov v knjižnicah in drugih arhivih.

Mimogrede - Irena je s tem opravila šele pol dela, saj jo čaka še diploma na študiju španščine in je s tem ena od redkih študentk oz. študentov, ki so v rednem roku študirali dve področji in bili ob tem nagrajeni s študentsko Prešernovo nagrado!

Čestitamo in ji želimo tudi veliko uspeha v nadaljnjem delu!

Vir podatkov: popisi prebivalstva 1854, 1869, 1880, 1890, 1900, 1910, 1931, 1948, 1953, 1961, 1971, 1981, 1991, 2002.

VELIKOLAŠKI KOZOLCI

»Kozolec je preživel stoletja in predstavlja edino etnično in najbolj popolno arhitekturo, kar jih poznam,« zatrjuje prof. dr. Borut Juvanec. Po definiciji je kozolec samostojna, stalna, pretežno lesena, vertikalna, odprta in pokrita naprava za sušenje in spravilo. Najprej je bil namenjen žitu in je človeku zagotavljal kruh, potem krmi in je preživiljal živino, danes pa zaradi ponudbe cenejših tehnologij predstavlja bolj ali manj le še kulturno kategorijo, dediščino slovenskega naroda. Lokacije kozolcev so po vsem etničnem ozemlju Slovencev, razen v panonskem svetu in na Krasu, izven Slovenije jih najdemo še v Ziljski dolini v Avstriji, na skrajnih obronkih Tirolskega, pa v Beneški Sloveniji. Slične objekte sicer uporabljajo vse do severa na Švedskem, na vzhodu pa do Kitajske in Japonske, a niso taki, da bi zanje veljala prej zapisana definicija in zato ne morejo biti kozolci.

V letu 2005 je zavod Parnas v sodelovanju s Fakulteto za arhitekturo in ob finančni pomoči Ministrstva za kulturo in Občine Velike Lašče izpeljal projekt z naslovom Velikolaški kozolci. Zavod Parnas je kot nevladna organizacija predstavljal vez med stroko oz. študijskimi vsebinami ter stanjem na terenu. Študenti FA iz Ljubljane so pod vodstvom prof. dr. Boruta Juvanca in dr. Domna Zupančiča raziskali štiri velikolaške kozolce in svoja dognanja in arhitekturne risbe strnili v publikaciji z istoimenskim naslovom. Izdelke študentov smo prvič razstavili že junija ob pohodu po Velikolaški kulturni poti v gasilskem domu v Retjah, nato pa v decembru v Levstikovem domu, ko smo pripravili tudi predstavitev projekta. V njem je sodelovalo 18 študentov, med demonstratorji pa je bila poleg Srđana

PRIKAZ DELOVANJA DERE PRI STRLETOVEM KOZOLCU NA GRADEŽU

Nada, Sama Oblaka in Boštjana Parklja tudi Tjaša Pečnik, študentka 3. letnika arhitekture in zunanja sodelavka zavoda Parnas. Za vso pomoč se ji prav lepo zahvaljujem.

Iz predstavitve je bilo razvidno, da imata npr. kar dva od obdelanih kozolcev (knejski in gradeški) posebno zanimivost – dero za sušenje žita, ki je izredna redkost, študentje pa so nazorno razložili tudi njeno delovanje. Prof. dr. Borut Juvanec je v svojem predavanju o podeželski arhitekturni dediščini med drugim opozoril na vpetost kozolcev in ostale arhitekture v ponudbo turizma na podeželju. Naše druženje smo zaokrožili ob sproščnem klepetu ter kulinarčnih specialitetah gostilne Pri Kuklju, ob tem pa so se že oblikovale ideje o nadaljnjem sodelovanju.

Knjižica Velikolaški kozolci s prikazanimi rezultati dela študentov je v 500 izvodih izšla v zbirki Velikolaška kulturna dediščina. V njej so do sedaj izšle zloženke Temkova žaga, Zbirka kmečkega orodja v Stritarjevi kašči in Sušilnica sadja Gradež. Oblikoval jo je Jaro Ješe, vse fotografije in risbe pa so delo študentov. Svoj izvod po ceni 400 SIT si lahko zagotovite v Sušilnici sadja na Gradežu ali pa pokličite zavod Parnas (041 833 456).

*Metka Starič, zavod Parnas
Foto Jože Starič*

ŠTUDENTKE IN ŠTUDENTI ARHITEKTURE Z LJUBLJANSKE UNIVERZE PREDSTAVILI STRLETOV KOZOLEC Z GRADEŽA

Študentke in študenti arhitekture z ljubljanske univerze so pod vodstvom svojega mentorja profesorja dr. Boruta Juvanca okrog Velikih Lašč pregledali, izmerili, narisali, analizirali in predstavili na papirju in računalniku štiri kozolce.

Decembra 2005 je bila v Levstikovem domu javna predstavitev njihovega dela in razstava. Po profesorjevem uvodu je prva skupina skrbno predstavila svoje delo in pomen Strletovega kozolca na Gradežu. Prijetno je bilo slišati tudi njihovo zahvalo za gostoljuben sprejem na Gradežu pri lastniku kozolca in v Sušilnici sadja Gradež.

Blaž Adamič, Polona Pogorelec, Polona Batič in Zdravko Mikanovič so zapisali:

»Tip Strletovega kozolca je na kozla ali na psa, ki je značilen za Dolenjsko regijo (iz Selške doline se seli navzdol ob Krki). Material je tipičen za vernakularno arhitekturo, torej naravni materiali kot sta les in slama. Kozolec je grajen iz hrastovega lesa, ostrešje je iz smrekovega, kritina pa je opečnata. Tehnologija gradnje in obdelave materialov je tipična (enotno oblikovanje in preprosto sestavljanje). Lesena konstrukcija je sestavljena po principu zvez z zarezovanjem in sestavljanjem. Zveza je povezana z lesenim moznikom. Kozolec je na obe strani odprt. Spodnji prostor, ki je prazen, je namenjen spravilu kmetijskih pripomočkov, kot so brana, plug, voz in še marsikaj. Zgoraj nad tem prostorom je konstrukcija narejena v eno drevo. Predvidevamo, da je bil stegnjeni kozolec dograjen pozneje, ker lega, ki nosi špirovce, ni iz enega kosa lesa, ampak je sestavljena. Ostrešje je bilo slamnato, položeno na smrekove špirovce, vendar so ga kasneje prenovili. Špirovce so podaljšali, da so lahko slamnato kritino zamenjali z opečnato (na načrtih je prikazano stanje pred prenovno).

Na desni strani kozolca je konstrukcija prirejena za namestitev dere, ki je bila namenjena spravilu prosa. Dera je mobilna konstrukcija, ki deluje kot nekakšen predal z lesenimi kolesi, ki jo lahko izvlečemo ven s pomočjo palice po principu vzvoda. Palico upremo med lego, na kateri dera stoji, in elementom dere, podobnemu nekakšni manjši lestvi.

Iz vlečena dera je predal za proso, ki se na soncu posuši.«

Seveda je bilo njihovo delo po predavanju na ogled tudi na razstavi, trajno pa je predstavljeno v brošuri Velikolaški kozolci, katere izdajo je podprlo tudi Društvo za ohranjanje dediščine in jo je med drugim mogoče kupiti tudi v Sušilnici sadja Gradež. Profesor dr. Borut Juvanec je v brošuri uvod pričel z naslednjimi mislimi:

»Kozolec je najbolj naša arhitektura, kar jih imamo. Gre skoraj za popolnost, kjer se stapljajo potreba, možnosti in red v najbolj občutenem objektu, kar jih je naš človek postavil: rezultat je usklajena arhitektura, ki jo sprejemamo kot del narave. Ne nazadnje je delo človeka. Našega človeka, saj kozolec stoji le na našem etničnem ozemlju.«

Začeti so pogovori o raziskovalni obravnavi drugih primerov naše tipične arhitekture. V društvu za ohranjanje dediščine upamo, da bodo dogovori in delo uspešni.

Boris Zore, DOD

STOJNICA DRUŠTVA ZA OHRANJANJE DEDIŠČINE NA GRADU TURJAK OB DNEVU ODPRTIH VRAT

Društvo za ohranjanje dediščine je ob dnevih odprtih vrat na gradu Turjak v avli stopnišča (na novo urejenega dostopa do Viteške dvorane), prispevalo k uspešnemu odvijanju tridnevnega programa s postavitvijo svoje razstavne stojnice. S pomočjo Lovskega društva Turjak, ki je pripravilo odlično prostorsko ureditev, smo v družbi škamevskega medveda predstavili vse svoje izdelke, suho sadje in na različne druge tradicionalne načine shranjene pridelke, spominke, zgibanke in literaturo. V treh dneh smo nekaj razstavljenih stvari tudi prodali, čeprav je bila načrtovana predvsem razstava.

DRUŠTVENO SILVESTROVANJE V DVORANI DOMA KRAJANOV TURJAK

Na silvestrovanju v dvorani turjaškega krajevnega doma smo se zbrali tisti, ki želimo praznovati s sosedi in prijatelji. Hrano in pijačo je vsak prinesel s seboj po svojih željah – kot vedno je bilo vsega dovolj in preveč, saj je vsak moral odnesti marsikaj nazaj domov. Udeleženci so prispevali denar za glasbo in ognjemet. Polnočno penino je tokrat darovala klet VINO KUPLJEN.

V veselem razpoloženju smo se poslavljali od preteklega leta v dvorani, ki smo jo lepo okrasili. Poskrbeli smo tudi, da so bile mize pognjene z novimi prtji iz damasta, za vsakega udeleženca je bil pripravljen nov porcelanast krožnik z jedilnim priborom in kelihom ter servetom z natisnjenim novoletnim voščilom. Ob novoletni ikebani sredi mize smo prižgali sveče v steklenih svečnikih, ki so prispevale k lepšemu razpoloženju vse do jutra. Iz starega v novo leto 2006 smo odplesali ob prijetni domači in drugi raznovrstni glasbi. Vandrovčku je občasno priskočil na pomoč tudi gradeški trobentač. Praznovanje nam je polepšal neutrudni pripovedovalec šal z Gradeža. Ob polnoči smo nazdravili in si medsebojno voščili. Vsem skupaj pa sta zaželela srečno novo leto 2006 predsednik Društva za ohranjanje dediščine in predsednik Kulturno-umetniškega društva. Velika večina silvestrovalcev je kmalu po polnoči odšla pred krajevni dom (preostali so se približali odprtim dvoranskim oknom), da so si ogledali lep ognjemet. Nato se je nadaljevalo živahno novoletno rajanje. Odšli smo v zgodnjih jutranjih urah (tako kot smo prišli) kot dobri sosede in dobri prijatelji, ki znajo skupaj delati in skupaj praznovati.

Izrečenih je bilo mnogo lepih želja, sklenjen je bil marsikateri dogovor. Želimo, da bi se uresničile vse osebne in skupne želje. Upamo, da bo na otvoritvi sprejemnice ob Sušilnici sadja Gradež res zapel zbor Tineta Rožanca in posebej za to priliko pripravil nekaj Kogojevih skladb po izboru profesorja in skladatelja Jakoba Ježa, da bomo petdeset let po smrti Marija Kogoja na njegovem Gradežu spet slišali tudi drugo njegovo glasbo, njegove samospeve, da bomo tudi na Gradežu znali vzpostaviti tradicijo Kogojevih glasbenih dni. Lepo bo sodelovati pri obnavljanju starih gradeških domačij, urejanju muzeja orodja in opreme, organiziranju izobraževalnih naravoslovnih, predvsem shranjevalnih delavnic, prijetno bo sicer včasih naporno dolgotrajno sušenje sadja, vzpodbudno bo ohranjanje dediščine podeželskih opravil, navad in običajev, biti soustvarjalec novih razvojnih korakov gradeškega turizma na kulturno in naravno ohranjenem podeželju.

DOD NA PRAZNIČNEM BAZARJU V LEVSTIKOVEM DOMU

Naša prisotnost na prazničnem bazarju v Levstikovem domu sodi med naše uspešne promocijske aktivnosti. Tudi tokrat smo se skrbno pripravili na predstavitev našega društva. Društvena blagajna se je s prodajo na prazničnem bazarju spet nekoliko okrepila in zagotovili smo si nekaj dodatnih sredstev, namenjenih za ohranjanje Sušilnice sadja Gradež in druge dediščine.

IZOBRAŽEVANJE O TURISTIČNIH KMETIJAH

Sredi decembra 2005 so se trije iz Društva za ohranjanje dediščine udeležili izobraževanja o turističnih kmetijah.

Dve naši članici in en član so sodelovali pri temah Specializacija turističnih kmetij, Smiselnost uporabe aditivov na turistični kmetiji in Novosti v zakonodaji dopolnilnih dejavnosti (predavateljici Milka Mele-Petrič, univ. dipl. inž. agr., Janja Žagar, univ. dipl. inž. živ. tehn.). Izobraževanje je bilo organizirano na eni od turističnih kmetij v bližini Cerknice tako, da so se lahko seznanili tudi s praktičnimi izkušnjami na turistični kmetiji.

Udeleženci so prejeli tudi potrdilo o opravljenem izobraževanju (Kmetijsko gozdarska zbornica, Kmetijsko gozdarski zavod Ljubljana). Predvsem pa upamo, da bodo nova spoznanja lahko koristno uporabili pri uresničevanju svojih načrtov, povezanih z razvojem turistične dejavnosti v okolju ohranjene naravne in kulturne dediščine, kar je osnovna programska orientacija našega društva.

TEČAJ NEMŠKEGA JEZIKA NA GRADEŽU

S pomočjo Občine Velike Lašče je Društvo za ohranjanje dediščine na Gradežu organiziralo tečaj nemškega jezika. Zanimanje je bilo izredno veliko, zato smo udeležbo omejili glede na razpoložljive možnosti. Petnajst tečajnikov - članov društva, ima za seboj že polovico razpoložljivih ur. Upamo, da ga bodo uspešno končali in znanje jezika koristno uporabili na podočju razvoja turizma in ohranjanja dediščine.

Za DOD pripravil Boris Zore

DRUŠTVO PODEŽELSKIH ŽENA VELIKE LAŠČE

DELO DRUŠTVA V NOVEMBRU IN DECEMBRU

17. NOVEMBER

Pogovor oz. debata naše zdravnice dr. Darinke Grmek Štrukelj. Pogovarjale smo se sproščeno, brez dlake na jeziku in bilo je zelo prijetno. Hvala za njen podarjeni čas, želimo si še takih srečanj.

10. DECEMBER

Spet smo se potrudile z delom naših rok. Ponudile smo razne marmelade, jušno zelenjavo, v žganju namočena razna zelišča, dobre piškote in pecivo, razne modele predpasnikov, jušne rezance, lepe božične aranžmaje ter suho sadje. Ponudile smo tudi palačinke, medeno žganje in kuhano vino.

8. DECEMBER

Predavanje o zdravilnih rastlinah. Spoznale smo rastline in pripravke iz njih. Zanimivo, samo škoda, da je bila udeležba tako slaba. Predaval je g. Jože.

26. DECEMBER

Peka peciva in pomoč pri strežbi ob božično-novoletnem koncertu.

PRI JOŽOVCU Z NATALIJO

Kakor je predsednica društva Milka Debeljak skrbna za delo v društvu, je skrbna tudi za popestritev in dobro voljo. Za en večer v novembru smo se članice in člani Konjerejskega društva preselili v Begunje k Jožovcu.

Ob voditeljici Nataliji Verboten so trije humoristi oziroma gledališki igralci – Ester, Fredi in Toni, vsak po svoje poskrbeli za dobro vzdušje. Poslušali smo klasično narodnozabavno glasbo, ljudsko in sodobnejšo. Med množico so še posebej izstopali naši plesalci v lepi velikolaški noši.

V čast nam je bilo, da nas je voditeljica še posebej pozdravila.

Ob dobri glasbi in humorju se je oddaja kar hitro končala. Za nas pa veselja še ni bilo konec. Svoj meh je raztegnil naš harmonikar Zlato, pridružila se mu je še harmonikarica Američanka Lynn Marie, ki je tudi nastopala v oddaji.

Zahvaljujemo se Milki za organizacijo in šoferju Cvetu, ki nas je v močni megli srečno vozil.

Za DPŽ M. I.

DRUŠTVA, NE PREZRITE!

V Uradnem glasilu Občine Velike Laše je objavljen razpis za sofinanciranje prireditev in programov društev v letu 2006. Upoštevajte rok za prijavo na razpis!

UPOKOJENCI SMO SILVESTROVALI

Obrnili smo nov list v času in na prazno stran napisali letnico 2006. Da pa bi lepo zaokrožili staro leto in pozdravili novo, smo se, kot že nekaj let ob tem času, zbrali v gostišču Pugelj v Ribnici.

Za dva avtobusa nas je bilo takih, ki se dobro počutimo v veseli družbi. K temu je pripomoglo tudi novoletno okrašena dvorana, odlična postrežba, glasba, ne nazadnje tudi svečane obleke, kot se za tak večer spodobi. Najbolj pomembno pa je to, da smo zdravi dočakali novo leto, kar smo lani iskreno zaželeli drug drugemu.

To naj velja tudi za leto 2006, da se bomo prihodnji december spet zavrteli ob »Silvestrskem poljubu«.

SVETI AMBROŽ - ZAVETNIK ČEBELARJEV

Sedmega decembra praznuje god Ambrož, to je obenem tudi praznik čebelarjev, saj je sveti Ambrož njihov zavetnik. Velikolaški čebelarji smo se odločili, da našega čebelarskega zaščitnika obeležimo na bolj svečan način. V ta namen smo dali narediti kip svetega Ambroža in se po posvetu z gospodom župnikom odločili, da kip postavimo v cerkev svetega Roka in ga blagoslovimo na godovni dan. In res smo ta večer čebelarji in njihovi prijatelji napolnili cerkvico svetega Roka. Gospod župnik

KIP SV. AMBROŽA JE IZDELAL AMATERSKI REZBAR ANTON KUŽNIK IZ ŠKOFJE LOKE

Vlado Jaksetič je najprej blagoslovil kip, predsednik društva je spregovoril o življenju, delu in poslanstvu svetega Ambroža.

Ambrož je živel v severni Italiji v času največjih sovražnosti med arijci in pravovernimi kristjani. Rojen je bil leta 339 v dobro situirani krščanski družini. Tako se je lahko šolal v Rimu in zaradi gibanja v visoki družbi postal tudi pomemben, a pošten in ugleden uradnik takratne oblasti. Pobudo nekega fantiča, naj škof postane Ambrož, je takratno milansko ljudstvo podprlo. Ko je le-ta prevzel škofovsko službo, je bil najprej krščen, kar je bilo za takratne razmere nekaj običajnega. Ob nastopu škofovske službe je vse svoje veliko premoženje razdelil ubogim in jim ostal skrben oče do smrti. Bil je mož molitve in junaške odpovedi, ker je le v tem poznal popolnost, ki jo je od njega terjala škofovska služba. Bil je odličen pridigar, ljubljenec vernikov, goreč apostol socialne pravičnosti in velik cerkveni dostojanstvenik četrtega stoletja po Kristusu. Za seboj je zapustil obsežno literarno delo, po svojem dušnopastirskem delovanju pa je ena najpomembnejših škofovskih osebnosti v Cerkvi. Od leta 1295 nosi vzdevek cerkvenega učitelja. Poštenost, skromnost in socialna pravičnost so bile njegove vrline in vodilo, da so ga čebelarji izbrali za svojega zavetnika.

Slovesnost smo zaključili s sveto mašo. Po maši pa smo se zbrali v vasi Srobotnik in kljub mrzlemu večeru prijetno pokramljali in obljubili, da se naslednje leto ponovno dobimo na ta dan pri svetem Roku.

Naj za zaključek omenim še to, da je na Dolenjskem to prvi kip, ki je postavljen in blagoslovljen v cerkvi. Na Slovenskem pa je svetemu Ambrožu posvečena podružna cerkva pod Krvavcem.

»Saj sploh ne daješ revežem tega, kar je tvoje, daješ mu od tega, kar je njegovo. Ti si si prilastil to, kar je bilo dano v uporabo vsem. Zemlja pripada vsem in ne samo bogatim, le da so ti, ki svoje zakonite lastnine ne uporabljajo, manj številni kakor drugi, ki jo uporabljajo. Tako plačaš samo tisto, kar si dolžan, zato o kakšni neobvezni velikodušnosti ne more biti govora«.

(Iz njegove homilije o revnem Nabotu)

Brane Borštnik

ČEBELARSKO DRUŠTVO VELIKE LAŠČE

vabi na

strokovno predavanje

KAKO SE USPEŠNO BORITI Z VARO-o,

ki bo v petek, 27. januarja 2006, ob 16. 30
v Gostilni pri Murnu v Turjaku.

Vabljeni tudi nečlani društva!

Z občnega zbora Čebelarskega društva Velike Lašče, ki je bil v petek, 13. januarja 2006. Izvolili smo novo vodstvo društva in sprejeli program dela za leto 2006 s poudarkom na zdravstvenem varstvu naših čebel.

Krpanove novice

IZLET ČLANOV DRUŠTVA NA SLOVENSKO KOROŠKO

Člani društva Krpan smo leto 2005 zaključili z društvenim izletom. Po nekaj dnevih razmišljanja in tuhtanja sem se odločila, da bi postopoma odkrivali našo prečudovito deželo. Res je Slovenija majhna država, vendar se v tej mali deželici skriva toliko lepega, da bi bilo res škoda, da je ne bi poznali še bolj. Tako sem se odločila, da bom člane društva za uspešen konec leta in tik pred veselim decembrom popeljala v osrčje slovenske Koroške.

Bilo je v soboto, 26. novembra 2005. Ja, to je bil tisti dan, ko nas je mati narava obdarila s prvo večjo pošiljko čisto pravega snega. Bolj ko se je ura pomikal k šesti zjutraj, bolj je padalo. Kot bi bil sodni dan. Marsikdo je zaradi slabe vremenske napovedi obupal in ostal doma. Vendar pa smo bili mi »krpani« trmasti pa smo si rekli, če je Martin Krpan sam prestavil kobilico, ko je srečal cesarja z dunajskega dvora, bomo tudi mi, ko nas je bilo dvajset in več, že porinili avtobus, če bo kje zakopal.

Najbolj vztrajni in pogumni smo se ob sedmih zjutraj, ko je bil v Velikih Laščah popoln električni mrk, usedli na avtobus in polni optimizma odpravili na pot. Ves čas, že pred odhodom in med samo vožnjo, smo preko radijskih postaj poslušali in spremljali prometne informacije in se za snežno pošiljko nismo niti malo brigali. Šofer Vinko nam je zagotovil, da je svoj avtobus obul v nove zimske gume in da se nimamo česa bati.

NAŠI OTROCI SO GOZDNEGA MOŽA POSLUŠALI KAR Z ODPRTIMI USTI, TAKO JE BIL ZANIMIV

Pot nas je vodila preko Ljubljane do prvega postanka na Trojanah. Potem smo nadaljevali do Žalca in preko Velenja v Slovenj Gradec. Zelo zanimivo je bilo to, da smo imeli na vseh cestah pred seboj komunalno službo, ki nam je veselo plužila sneg in smo se tako zlahka prebijali skozi zastoje, ki so nastajali predvsem na štajerski avtocesti. Po programu smo sicer imeli ogled Kotelj in Prežihovine, vendar smo morali zaradi vremenskih razmer in neprevozne ceste do rojstne hiše Prežihovega Voranca

KNAPI DRUŠTVA KRPAN

ta program prirediti razmeram. Ker je imel naš šofer dobre zveze in poznanstva, nam je predlagal, da si v Slovenj Gradcu ogledamo del mestnega jedra, farno cerkev in Sokličev muzej.

Potem smo se odpeljali proti Mežici, kjer smo si ogledali rudnik svinca in cinka. Ko smo prišli do rudnika, smo se spremenili v rudarje. Dobili smo obleko in svetilko. S pravim rudarskim vlakom, v katerega smo se vkrcali, nas je vodič popeljal po sledih rudarjenja v osrčje Pece. Po petnajstih minutah vožnje oziroma po 3,5 km dolgi vožnji po Glančnikovem rovu smo izstopili v rudišču Moring in peš odšli po rovih, kjer nas je vodič ob razstavljenih eksponatih seznanil z zgodovino rudarjenja od začetka do leta 1994, ko je bila proizvodnja svinčevocinkove rude dokončno ustavljena. Tako smo v uri in pol spoznali »šiht knapov« globoko pod zemljo.

Po ogledu rudnika smo si v največjem metežu pred rudnikom ogledali še krajšo predstavo Gozdni mož. Ja, prav ste prebrali. Pozdravit nas je prišel čisto pravi gozdni mož, ki nam je predstavil legendo o koroških krajih in o znamenitem kralju Matjažu, ki še danes spi tam pod Peco. Tako smo izvedeli, kaj vse se je včasih dogajalo na slovenskem Koroškem. Kljub močnemu naletavanju snega je bil naš gozdni mož, ki je bil vsega hudega vajen skoraj gol, kar je tudi dokumentirano na spodnji fotografiji.

Po končani predstavi smo odhiteli v avtobus, kjer nam je Vinko skuhal kavo in za naše otroke kakav. Da pa so se nekateri od srca nasmejali, smo poskrbeli tisti, ki smo na ledeni poti od rudnika do avtobusa izvedli atraktivne padce. Na srečo brez hujših posledic. Ker pa smo bili že pošteno lačni in utrujeni, smo se vrnili v Slovenj Gradec, kjer smo si v gostišču Murko privoščili pravo koroško pojedino.

Ko je bila naša lakota potešena, smo se vsi veseli in zadovoljni odpravili proti domu. Za prijetno pevsko vzdušje so poskrbeli zagnani pevci, otroci pa so si na malem ekranu ogledali risanko. Cestne razmere so se že toliko izboljšale, da smo se od Žalca do Ljubljane lahko peljali po avtocesti. Ko smo prišli v Velike Lašče, smo se razšli zadovoljni in polni lepih spominov.

Najlepše se zahvaljujem vsem članom, ki ste se kljub slabemu vremenu odločili in se udeležili tega izleta. Upam, da ste se imeli lepo. Zahvaljujem se tudi tistim članom, ki ste se na izlet prijavili, vendar se ga zaradi bolezni niste mogli udeležiti.

Še posebej pa se zahvaljujem šoferju Vinku Zabukovcu, ki nas je varno pripeljal na cilj in nazaj domov.

Zapisa Urša Vesel

SKUPINSKA SLIKA PO OGLEDU - PRED RUDNIKOM MEŽICA

Gasilci**OBČNI ZBOR PGD VELIKE LAŠČE**

V soboto, 7. januarja 2006, natanko 110 let po ustanovnem sestanku Gasilske straže Velike Lašče, predhodnice današnjega Prostovoljnega gasilskega društva Velike Lašče, smo se na 110. občnem zboru zbrali velikolaški gasilci. Zbora se je udeležilo preko štirideset članov društva vseh starosti, od pionirjev do veteranov. Kot gosta sta zboru prisostvovala predsednik GZ Velike Lašče Bogomir Samsa in poveljnik GZ Velike Lašče Drago Mustar.

Na začetku je predsedujoči na občnem zboru Franc Zabukovec spregovoril nekaj besed ob 110-letnici društva. Nanizal je nekaj zanimivih drobcev iz bogate in v mnogih pogledih še neraziskane zgodovine društva.

Občni zbor sta pozdravila tudi oba gosta. B. Samsa je ob pozdravnih besedah predstavil tudi delo GZ Velike Lašče in GZ Slovenije v letu 2005.

Nato je predsednik društva Franc Modic poročal o delu v letu 2005.

Društvo je v preteklem letu opravilo več pomembnih aktivnosti. Udeležili smo se tekmovanja na Turjaku s petimi ekipami: pionirji so zasedli tretje mesto, mladinci prvo, članice A prvo, člani A peto in člani B drugo mesto.

Prisostvovali smo Florjanovi maši v Velikih Laščah in po njej s proslavo obeležili 10 let delovanja GZ Velike Lašče.

Uredili smo skladišča za zaščitno in reševalno opremo gasilcev in prostor za shranjevanje pionirskih in mladinskih oblek.

Ob občinskem prazniku in pohodu v Velikih Laščah smo organizirali redarsko

službo. V sklopu občinskega praznika so nas obiskali gostje iz pobratene občine Luetzellueh v Švici.

Organizirali smo letni preventivni pregled 43 gasilskih aparatov, ki so v individualni lasti občanov.

Zelo uspešno smo 17. julija 2005 kljub dežju izvedli tradicionalno veselico z ansamblom Modrijani.

Udeležili smo se občinske vaje na Turjak in vaje za ocenjevanje društva na Veliki Slevici, kjer je bila udeležba zelo dobra.

Z vozilom GVC smo se udeležili gasilskega relija, ki ga je organizirala GZ Ig, in dosegli 3. mesto.

Obiskal nas je inšpektor z Uprave za zaščito in reševanje Republike Slovenije, izpostava Ljubljana.

V maju smo postavili spletno stran društva, na katero ste vabljeni vsi bralci Troble, svoje vtise nam lahko zaupate v knjigi gostov na naslovu www.pgd-velikelasce.si.

Potekala so redna vzdrževalna dela in manjša popravila v gasilskem domu ter servisi in registracija vseh treh vozil.

Poveljnik Janez Ivanc je predstavil delo operative. Društvo je sodelovalo pri treh intervencijah: dimniški požar na Podulaki, ki se je razširil na ostrešje, na Adamovem je zaradi udara strele gorelo gospodarsko poslopje – kozolec, v Malih Laščah pa je gorel drog javne razsvetljave. Poveljnik je posebej izpostavil delo z mladimi, saj je bilo delo gasilcev predstavljeno tako otrokom iz vrtca kot učencem OŠ Velike Lašče.

V letošnjem letu načrtujemo pripravo in izvedbo tradicionalne veselice 22. julija s proslavo ob 110-letnici in prevzemom novega prapora. Igral bo ansambel Krjavelj.

Urediti nameravamo drenažo na zgornji strani gasilskega doma, postaviti nadstrešek pri vhodnih vratih, obnoviti vhod, zamenjati ploščice, preurediti dvorano gasilskega doma. Ponovili bomo preventivni pregled gasilskih aparatov, ki so v individualni lasti občanov, udeležili se bomo vaj in tekmovanj v sklopu Gasilske zveze Velike Lašče, organizirali medobčinski gasilski reli.

Udeležili se bomo tečaja za uporabo izolirnih dihalnih aparatov, tečaja za vodjo enote, tečaja za vodjo skupine ter tečaja za gasilce, na katerega že sedaj vabimo vse, ki bi se nam radi pridružili.

Potekala bodo redna vzdrževalna dela in manjša popravila v gasilskem domu in servisi in registracija vseh treh vozil. Na ravni društva bomo gojili preventivno dejavnost in izvajali usposabljanje z izolirnimi dihalnimi aparati in delovanje z avtociстерno.

V razpravi po poročilih se je seveda največ govorilo, o čem drugem kot o denarju. Kot že velikokrat smo ugotovili, da ga ni dovolj. A kljub temu si želimo posodobiti avtopark našega društva. V katero smer se bo želja razvila, bo pokazal čas. Vsekakor pa je za življenje društva pomembno, da se razvija in s tem krepi.

Na koncu smo si ogledali še nekaj utrinkov iz zgodovine našega društva, ki jih je ujela kamera Nika Samse.

Sledil je zaključek s tradicionalno, tokrat na dimu in burji sušeno klobaso ter kozarčkom pijače.

Franc Debeljak, tajnik

IZBOR NAJBOLJ SKRBNEGA LASTNIKA GOZDA 2005

Konec leta je običajno čas, ko naredimo inventuro dela za preteklo leto. Tako je bila 1. decembra 2005 v Šentanelu blizu Prevalj na Koroškem zaključna slovesna podelitev priznanj 14 lastnikom gozda v Sloveniji, ki so jih izbrali na območnih enotah Zavoda za gozdove Slovenije kot najbolj skrbne lastnike pri gospodarjenju z gozdom v letu 2005.

Območna enota Zavoda za gozdove Kočevje je na svojem področju izmed vseh kandidatov, ki so prišli v ožji izbor izbrala kot najbolj skrbnega lastnika **Franca Jordana** iz Velikih Lašč. Kriteriji, ki jih komisija pri izboru upošteva, so naslednji:

- odnos do gozda,
- upoštevanje strokovnih navodil zavoda za gozdove, ki se kaže predvsem pri sečnji in spravilu,
- skrb za gozdove, ki se kaže skozi redno pregledovanje svojih gozdov,
- izvajanje gojitvenih del v svojih gozdovih,
- udeležba na seminarjih in izobraževanjih.

V sedmih letih, odkar potekajo izbori najboljših lastnikov gozdov Slovenije, je letos že drugič izbran lastnik gozda iz Velikih Lašč. V letu 2002 je bil namreč kot najboljši lastnik izbran Lado Kovačič, prav tako iz Velikih Lašč.

V želji, da bi imeli lastnike gozdov kot sta Franc Jordan in Lado Kovačič, se čestitkam ob izboru pridružuje tudi Krajevna enota Zavoda za gozdove Velike Lašče.

Hkrati pa lastnike gozdov obveščamo, da izbor najbolj skrbnega lastnika na državnem nivoju poteka vsako leto.

Dejak Franc, ZGS, Krajevna enota Velike Lašče

PODJETNIŠKE INFORMACIJE

Objavljamo nekaj informacij o javnih razpisih, ki jih je zbral Področni center za razvoj gospodarstva, d.o.o., Ribnica. Več informacij lahko dobite na telefonski številki 8369-753, oziroma 041/436-233 ali na e-naslovu pcrg.ribnica@amis.net.

Javni poziv delodajalcem za izvedbo programa usposabljanja na delovnem mestu za obdobje 2005 – 2007. Podrobnosti: <http://www.pcmg.si/index.php?id=2911>. Javni razpis za pomoč za zaposlovanje dolgotrajno brezposelnih žensk, Ur. l. RS, št. 78/05. Podrobnosti: <http://www.pcmg.si/index.php?id=3094>.

Javni razpis za projekte netržnih zaposlitvenih programov, Ur. list RS, št. 78/05. Sofinanciranje zaposlitev brezposelnih oseb, ki se soočajo z ovirami pri vstopu na trg dela. Podrobnosti: <http://www.pcmg.si/index.php?id=3095>. Rok: 13.1.06; 14.4.06.

Javni razpis za spodbujanje novega zaposlovanja starejših (starejši od 50 let - subvencije), Ur. list RS, št.78/05. Roki: 13.1.;17.03. in 14.4.06. Podrobnosti: <http://www.pcmg.si/index.php?id=3096>.

Javni razpis za dodeljevanje posojilnih sredstev, namenjenih za namen »B« – spodbujanje razvoja turističnih destinacij – financiranje turistične infrastrukture in namen »C« – prenovo, modernizacijo ter izgradnjo javne in komunalne infrastrukture v okviru poslovnih con. Ur. list RS, št. 82/05. Kontakt: Javni sklad RS za regionalni razvoj..., Ribnica, Katja Zgonc, tel.: 01/836 19 53, e-pošta: katja.zgonc@rdf-sklad.si. Rok: do porabe sredstev oz. najkasneje do 15. 3. 06. Podrobnosti: <http://www.pcmg.si/index.php?id=3146>.

Objava o podaljšanju javnega razpisa za dodeljevanje sredstev za spodbujanje naložb v sisteme daljinskega ogrevanja na lesno biomaso v obdobju 2003–2005, projekt GEF (Ur. l. RS, št. 87/05)., Kontakt: [damir.stanicic@gov.si](mailto:d Amir.stanicic@gov.si) ali lojze.subic@gov.si. Razpis je odprt do porabe sredstev oziroma najkasneje do 30. 6. 2006. Podrobnosti: www.pcmg.si/index.php?id=1219.

Razpis, Uradni list RS, št. 85/0. Kontakt: tel.: 01/300 69 90. Povečanje višine sredstev jav.razpisa za finančne spodbude, za investicije v povečanje energetske učinkovitosti obstoječih stanovanjskih stavb za leto 2005. Sofinancer: Ministrstvo za okolje in prostor. V javnem razpisu za finančne spodbude za investicije v povečanje energetske učinkovitosti obstoječih stanovanjskih stavb, objavljenem v Ur. l. RS, št. 28, z dne 18. 3. 05, se višina namenjenih sredstev poveča za 16 mio SIT in znaša okvirno do 100 mio SIT. Podrobnosti: www.pcmg.si/index.php?id=2500.

Javni razpis za izbor lokalnih zaposlitvenih programov - javnih del v RS za leto 2006, Uradni list RS št. 97/2005. Razpisnik: Zavod RS za zaposlovanje. Rok: do razdelitve sredstev, oziroma najkasneje do 5. 10. 06, v letu 2006 vsak 5. v mesecu. Podrobnosti: <http://pmmg.japti.si/mainframe.php?id=203#contents>.

IZLET V RAZKRIŽJE

V soboto, 7. 1. 2006, smo se mladi naše občine na županovo pobudo odpravili na brezplačen izlet v Razkrižje. Zanimanje s strani mladine je bilo zelo veliko.

Po dopoldanski kavici nas je pot po nekaj urah vožnje pripeljala med haloške griče na našo prvo postajo - Ptujsko Goro. Ko smo se okrepčali s sendviči, smo peš poromali skozi vas do znamenite romarske cerkve Marije zavetnice s plaščem, ki leži na vrhu 352 m visokega Haloškega griča. Romarsko svetišče vodijo in oskrbujejo Frančiškovi bratje minoriti. Sprejel nas je pater Maks, ki nam je cerkev in njeno zgodovino kratko predstavil.

PATER MAKS

Cerkev je dal leta 1390 zgraditi Bernard III. Ptujski, verjetno po zaobljubi. Pri gradnji pa je sodelovalo več plemiških družin. Gradnjo so zaključili leta 1410, tako bo čez 4 leta stara že 600 let. Zgrajena je v poznogotskem slogu, gradilo pa jo je kar 84 različnih kamnoseških mojstrov.

MLADI Z OBEMA ŽUPANOMA PRI IVANJEM IZVIRU

Nekaj desetletij po dokončanju cerkve so se začeli turški vpadi in cerkev je bila oropana in zelo poškodovana. Na ta žalostni čas spominja tudi legenda, ki pravi, da je Marija svojo cerkev rešila pred Turki tako, da jo je zagrnila v teman oblak in je zato niso našli. Takrat so jo ljudje začeli imenovati Črna gora in to ime se je med ljudmi obdržalo do leta 1937. Poleg tega imena pa so se v zgodovini pojavljala še druga: v nemščini Maria Neustift, v starih listinah pa je zapisano tudi latinsko ime Mons Gratiarum – Milostna gora.

V oltarju je kamnita Marijina podoba s plaščem, pod katerim varuje 80 ljudi. Visoka je 2 m in ves relief je izdelan iz enega kamna.

V cerkvi so tudi zelo lepa novejša vitražna okna iz leta 1981 na temo Frančiškove Sončne pesmi.

Poslovilil smo se z Marijino pesmijo in nadaljevali pot.

V Razkrižju nas je pričakal župan Stanko Ivanušič. Z besedo in sliko nam je predstavil zgodovino kraja, turistično ponudbo, kulturo ...

Po kosilu, ki so nam ga pripravili, so nas razkriški mladinci presenetili z zabavnim programom. Tričlanski ekipi mladih iz obeh občin sta se preizkusili v poznavanju zabavne glasbe. Za eno točko je zmagala ekipa iz naše občine.

EKIPI OBEH OBČIN NA KVIZU

NA PTUJSKI GORI

V RAZKRIŽJU

Pozno popoldne se nam je pridružil še avtobus malo starejših občanov (predvsem iz Turjaka in okolice). Skupaj smo si pod vodstvom župnika Marijana Rola ogledali pozno-baročno župnijsko cerkev Janeza Nepomuka iz leta 1784.

Razkriška cerkev je še do nedavnega spadala pod Zagrebško nadškofijo in domačini so si več desetletij prizadevali za uvedbo slovenskega jezika v cerkvi in verouku. Šele leta 1994 so v Vatikanu odločili, da župnija po novem sodi pod Mariborsko škofijo. Od takrat dalje imajo slovenskega župnika.

Ena največjih vrednosti v cerkvi je lesen križ iz ameriškega lesa, okrašen z indijanskimi školjkami, ki so ga leta 1783 prinesli iz cesarske zakladnice na Dunaju kot darilo Marije Terezije.

Po ogledu cerkve smo se pogreli s kuhanim vinom in čajem in se odpravili k Ivanovem izviru, kjer smo si ogledali predstavo Božična noč. Na večino obiskovalcev je predstava naredila izreden vtis. S to predstavo so v Razkrižju zaključili božično-novoletne prireditve. Za zaključek večera smo si ogledali še čudovit ognjemet, ki ga je v znak prijateljstva med občinama darovala naša občina.

NA AVTOBUSU

Nato smo se poslovili od prijaznih gostiteljev in se odpeljali proti domu. V bližini Ljubljane smo si v znani piceriji potolažili še lačne želodčke in se v poznih večernih urah zadovoljni vrnili domov.

Hvala županu Antonu Zakrajšku za super izlet in šoferju Cvetu Peterlin za brezplačen prevoz.

Romana Petrič

ORATORIJSKI DAN V ROBU

Zadnjo novembrsko soboto smo robarski animatorji pripravili za otroke oratorijski dan. Vreme nam je zagodlo, saj skoraj polovica prijavljenih otrok zaradi sneženja ni prišla. Vseeno pa se nas je zbralo okrog 25.

Vodilna misel je bila stvarstvo in na to temo smo uredili prostor, pripravili molitev, kateheze, igre ...

Svet okrog nas je čudovit, enkrat in neponovljiv, prav tako kot smo mi sami, ki smo tudi del tega. Stvarstvo je sad božje ljubezni do nas. Žal se tega premalokrat zavedamo in ravnmo z naravo nespoštljivo. Za vzgled smo si vzeli svetega Frančiška Asiškega, ki smo ga spoznavali v kratki dramski igrici. Sv. Frančišek je živel v veliki povezanosti z naravo in do vseh stvari je imel spoštljiv bratski odnos. Živali, rastline in stvari je imenoval bratje in sestre (brat sonce, sestra luna, sestra voda, brat volk ...) Če bi tudi mi cenili stvarstvo tako kot on, ne bi bilo onesnaženja, iztrebljenja vrst, manj bi bilo tudi naravnih katastrof, ki nastajajo ravno zaradi onesnaženj in prevelikih posegov v naravo... Sv. Frančišek Asiški je zaradi svojega načina in sprejemanja narave postal tudi zavetnik ekologov. Bog je namreč svet podaril vsem, zato smo ga vsi dolžni varovati.

Ker je bil oratorijski dan tik pred začetkom adventa, smo v delavnici iz naravnih materialov in različnih dodatkov izdelovali adventne venčke. Mlajšim smo pomagali animatorji, večji pa so se sami spopadli z ustvarjalnim izzivom. Nastalo je veliko raznovrstnih venčkov. Spretni otroški prsti so skoraj dve uri prepletali in ustvarili prave umetnine. Že naslednji dan so na njih prižgali prvo svečko.

Popoldne so se skupine pomerile med sabo še v igrah brez meja, saj oratorija brez igre ni.

Oratorij smo zaključili s spustom zastave in himno, ki je bila tokrat Frančiškova Sončna pesem.

Dan je v dobri družbi hitro minil.

Do naslednjega snidenja pa vas vsi animatorji pozdravljamo.

Romana Petrič

DRUŠTVO PODEŽELSKÉ MLADINE VELIKE LAŠČE V BREŽICAH

V letu 2005 je bil organiziran izbor za lepoto in lepota slovenskih kmetij, ki se ga je udeležil tudi predsednik Podeželske mladine Velike Lašče, Rok Pečnik.

Vse udeležence izbora so v decembru 2005 povabili v Brežice na dobrodelno prireditev, kjer naj bi pomagali družini v socialni stiski z zbiranjem denarja. Na to povabilo se je odzvalo veliko tekmovalcev. Vsak je prinesel nekaj domačih dobrot in raznoraznih domačih izdelkov (salame, vino ...), ki jih je prodajal in s tem denarjem pomagal družinam.

Iz naše občine smo se prireditve udeležili trije člani. Rok je prodajal dobrote s kmetije Pečnik in sicer orehove štrukeljčke, domače krljle, domače žganje ter suhorbarske izdelke, ki sta jih v ta namen podarila dva podjetnika iz občine Velike Lašče. Organizirana je bila tudi dražba, za katero so namenili svoje stvari tudi znani Slovenci (Saša Landero, Rebeka Dremelj, Werner ...) in pa vsi ostali kmečki fantje in dekleta. Dražba je potekala tako, da so skupaj prodajali predmet znanega Slovenca in pa eno stvar kmečkega fanta/dekleta.

Vse mlade in mlade po srcu vabimo, da se včlanijo v DPM Velike Lašče, saj se pri nas vedno dogaja kaj zanimivega.

Kontakt: 041/523-858 (Rok)

Katarina Gačnik

DRUŠTVO PODEŽELSKÉ MLADINE VELIKE LAŠČE

vabi vse člane, bodoče člane in simpatizerje s področja zahodne Dolenjske na

REDNI LETNI OBČNI ZBOR,

ki bo v **petek, 10. februarja 2006, ob 20.00**

v prostorih KZ Velike Lašče.

Vljudno vabljeni!

MIKLAVŽ V ROBU

Letos smo Miklavžev sprejem pripravil v kulturnem domu. Dobrodelčki smo z otroki izdelovali angelčke iz papirja, zaigrali pa smo tudi kratko adventno igrico za otroke in starše Stara gospa čaka Boga. S pesmijo smo pričakali sv. Miklavža in njegovo spremstvo. Miklavž je bil zelo vesel velike množice pridnih otrok, zato je vse tudi lepo obdaril in jih spodbudil k pridnosti in dobroti še naprej.

Miklavževi pomočniki

TRIKRALJEVSKA AKCIJA 2005/2006 ZA MALAVI

Letošnja nabirka je namenjena afriški državi Malavi, kjer v misijonu deluje pater Stanko Rozman.

To lepo deželo je hudo zaznamoval aids. Prizadet je najvitalnejši del prebivalstva: mladi očetje in matere. Kar 30 % prebivalstva je okuženega z virusom HIV in milijon otrok že nosi v sebi kal smrti. V nekaj letih bo več kot dva milijona otrok in mladih brez najbližjih, ki bi zanje skrbeli in jim omogočili zdravo in srečno življenje. Misijonarji se trudijo, da bi tej množici sirot zagotovili človeka vredno življenje.

V letošnjem koledovanju je sodelovalo 20 kolednikov, ki so se trikrat podali na pot do vaših domov. Tudi tokrat nam je Občina Velike Lašče omogočila brezplačen prevoz, za kar se prav lepo zahvaljujemo. Hvala tudi našemu šoferju Jožetu Juvancu, ki je žrtvoval dva popoldneva, da nas je vozil po robarski fari.

Z vašo pomočjo smo zbrali 236.445 SIT, kar je le kapljica v morju revščine in trpljenja. A prav s temi kapljicami dobrote gradimo lepši, boljši in pravičnejši svet tudi za Afričane.

Hvala vsem za velikodušen dar in naj bo trikraljevski blagoslov 20 G+M+B 06 z vami.

Romana Petrič

SKAVTI: SLIKE GOVORIJO

JASLICE V POSTOJNSKI JAMI

Otroški cerkveni pevski zbor iz Velikih Lašč je 2. januarja sodeloval pri predstavi v Postojnski jami.

Jaslice v Postojnski jami so tradicionalna prireditev, ki lepo popestri božično-novoletne praznike obiskovalcem našega naravnega bisera. Še posebno doživetje pa je bilo prav gotovo za naše mlade pevce, ki so lahko s pristrčnim petjem pesmi pričarali božično vzdušje v jami. Pred nastopom v koncertni dvorani (bili smo edini otroški zbor, ki je nastopal v koncertni dvorani, za kar ima zasluge režiser letošnjih jaslic Zoran More) nas je prijazna vodička popeljala med kapnike in razkrila marsikatero zgodovinsko zanimivost jame. Pa tudi otroci so z zanimanjem poslušali in spraševali, tako da je čas kar prehitro mineval. Že je nastopil čas, da zapojemo obiskovalcem. Poleg svojih pesmi smo jih nekaj zapeli kot spremljevalni zbor z znano pevko Eldo Viler.

Veseli in polni vtisov smo se podali proti domu (hvala g. župniku za organizacijo prevoza) in novemu delovnemu dnevu naproti.

L.Č.

**TVD PARTIZAN
VELIKE LAŠČE**

VABI NA

**6. CENETOV
MEMORIAL**

**ODPRTI TURNIR V
NAMIZNEM TENISU ZA
REKREATIVNE IGRALCE**

KRAJ
Velike Lašče,
telovadnica OŠ Primož Trubar

DATUM
sobota, 28. 1. 2006
s pričetkom ob 9. uri

PRIJAVE 20 minut pred pričetkom
igranja

KATEGORIJE:

MOŠKI DO 30 LET
MOŠKI OD 30 DO 40 LET
MOŠKI OD 40 DO 50 LET
MOŠKI OD 50 DO 60 LET
MOŠKI NAD 60 LET
DVOJICE – ENOTNA KATEGORIJA
ŽENSKÉ – ENOTNA KATEGORIJA

Turnir je namenjen rekreativnim igralcem. Pogoji za nastopanje v posamezni kategoriji je 8 nastopajočih, če jih je manj, se pridružijo najbližji mlajši kategoriji.

Igra se po pravilih NTZS na 3 dobljene sete, v skupinah vsak z vsakim. Prvi in drugi se uvrstita naprej, kjer se igra na izpadanje. Ostali igrajo v tolažilni skupini na izpadanje. Nasilce skupin se določi glede na rezultate 5. Cenetovega memoriala. Najboljši trije v vsaki kategoriji prejmejo medalje, prvi v kategoriji pa še posebno praktično darilo.

PRIJAVNINA 2500 SIT,
v katero sta všteta malica
in praktično darilo.

INFORMACIJE
Igor Sever na telefon 041-515-453.

Glavni pokrovitelj tekmovanja je
Občina Velike Lašče.

**TVD PARTIZAN
NAMIZNI TENIS**

**MEDOBČINSKO PRVENSTVO
V NAMIZNEM TENISU
V DVOJICAH**

ŠD Šmarje Sap je bilo 26. 11. 2005 organizator medobčinskega prvenstva v namiznem tenisu v dvojicah, ki so se ga udeležili občani iz občin Grosuplje, Ivančna Gorica, Videm Dobrepolje in Velike Lašče. Tekmovanja so se udeležili tudi igralci iz naše občine, člani društva TVD Partizan Velike Lašče. Prvič je bilo tekmovanje namenjeno tudi osnovnošolskim igralcem, ki so nastopili v enotni kategoriji. Doseženi so bili naslednji rezultati:

Enotna kategorija – dvojice, osnovna šola
1. Ajda Centa, Saša Sever (TVD Partizan Velike Lašče)
2. Tomaž Pucihar, Nežad Smajlovič (ŠD Šmarje Sap)
3. Tjaša Cimperman, Katarina Gačnik (TVD Partizan Velike Lašče)

Moški – dvojice do 45 let:
1. Luka Mlakar, Bojan Kuhelj (NTK Stična)
2. Boštjan Kmet, Bojan Polajžer (ŠD Šmarje Sap)
3. Tone Kralj, Igor Sever (TVD Partizan Velike Lašče)

Moški – dvojice nad 45 let:
1. Slavko Globokar, Jože Kozinc (KGG Krka)
2. Franci Polajžer, Jože Vahčič (ŠD Šmarje Sap)
3. Marjan Prijatelj, Marjan Pucihar (ŠD Kompolje)

**MEDOBČINSKO EKIPNO
POKALNO TEKMOVANJE**

V organizaciji TVD Partizana Velike Lašče je bilo v soboto, 3. 12. 2005, izpeljano medobčinsko ekipno pokalno tekmovanje za prehodni pokal, ki so se ga udeležile ekipe iz občin Grosuplje, Ivančna Gorica, Dobrepolje in Velike Lašče. Igralo se je v članski in osnovnošolski kategoriji.

Rezultati, člani ekipno:
1. mesto: Šmarski tamladi
2. mesto: TVD Partizan Velike Lašče
3. mesto: KGG Krka

Rezultati, osnovna šola, ekipno:
1. mesto: Krka 1
2. mesto: TVD Partizan Velike Lašče
3. mesto: Krka 2

**ODPRTO PRVENSTVO OBČINE
VIDEM DOBREPOLJE**

V petek, 9. 12. 2005, se je ekipa nadebudnih mladih igralcev udeležila odprtega turnirja v namiznem tenisu na Vidmu ob občinskem prazniku občine Dobrepolje. Kljub začetni nervozni, saj so nekateri mladi igralci igrali prvič na večjem tekmovanju, so se po uvodnih igrah sprostili in dosegli odlične rezultate. Skoraj vsi naši mladi igralci so osvojili medalje. Poleg medalje pa so prejeli še nagrado – pico v Piceriji Adam, kjer se je nadaljevalo slavlje in kovali načrte za prihodnja tekmovanja.

REZULTATI
deklice, OŠ, enotna
1. Sever Saša
2. Centa Ajda
3. Cimperman Tjaša
4. Gačnik Katarina

dečki, OŠ, 6. razred in mlajši
3. Kokošinek Rok

dečki, OŠ, 7. razred in starejši
6. Šilc Gregor

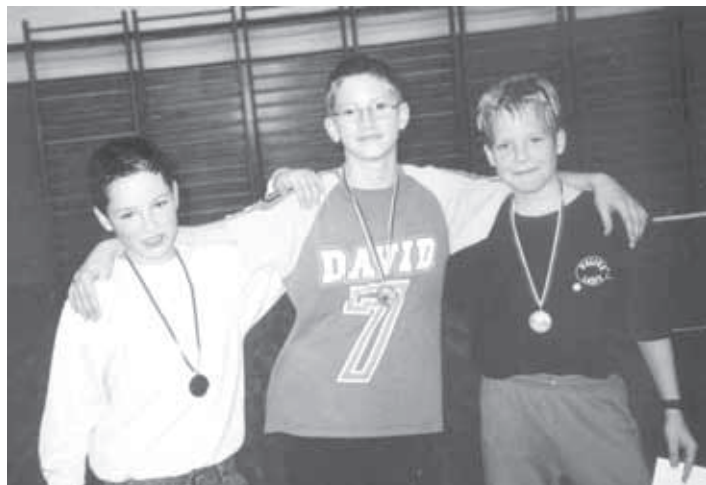
dvojice, OŠ, enotna kategorija
(deklice in dečki)
1. Centa Ajda, Sever Saša
2. Cimperman Tjaša, Gačnik Katarina

V soboto, 10. 12. 2005, pa je potekalo tekmovanje še v moških in ženskih kategorijah, kjer je Igor Sever osvojil 3. mesto (kategorija - moški nad 40 let).

**VII. MEDNARODNI
NOVOLETNI TURNIR V
NAMIZNEM TENISU
STARI TRG OB KOLPI**

Kljub slabemu vremenu in močnemu sneženju se je na praznični dan 26. 12. 2005, nekaj članov našega društva odpravilo na tradicionalno tekmovanje, ki ga pripravljajo člani namiznoteniškega društva NTK Stari trg ob Kolpi. Zaradi bližine meje se je tekmovanja udeležilo precejšnje število tekmovalcev iz Hrvaške, ki imajo v primerjavi z našo državo zelo

dobro organizirano rekreativno igranje namiznega tenisa. Za primerjavo naj povem, da ima Zagreb 20 rekreativnih lig, medtem ko ima Ljubljana le 4. Tako se igra v sosednji državi zelo kakovosten namizni tenis tudi na rekreativnem nivoju. Po celodnevem igranju in dobro odigranih igrah so sledili tudi dobri dosežki. V svojih kategorijah sta člana našega društva **Tone Kralj** in **Igor Sever** osvojila 3. mesti.

MEDOBČINSKA NAMIZNOTENIŠKA LIGA

Končana je sezona v medobčinski namiznoteniški ligi, kjer je naša ekipa ob koncu sezone 2005 osvojila končno 3. mesto. Za razvrstitev na 3. mesto so na koncu odločali odigrani nizi v medsebojnem dvoboju z ekipo Šmarje veterani, kjer smo bili boljši za dva niza.

LESTVICA (skupaj):

	število tekem	zmage	remiji	porazi	točke	dobij. igre	izgubl. igre	razlika iger
1. ŠMARSKI TAMLADI	14	12	2	0	26	94	: 46	48
2. KGG KRKA	14	9	2	3	20	81	: 59	22
3. VELIKE LAŠČE	14	6	4	4	16	76	: 64	12
4. ŠMARJE SAP - VETERANI	14	6	4	4	16	76	: 64	12
5. KOALA 1	14	6	1	7	13	73	: 67	6
6. ŠD KOMPOLJE II	14	3	4	7	10	62	: 78	-16
7. ŠD KOMPOLJE I	14	1	4	9	6	47	: 93	-46
8. KOALA 2	14	1	3	10	5	51	: 89	-38

LJUBLJANSKA NAMIZNOTENIŠKA LIGA

Končan je tudi jesenski del sezone 2005/2006 v 2. rekreativni ljubljanski namiznoteniški ligi. Po izpadu iz prve lige si seveda ekipa želi ponovnega povratka med najboljše. Ekipa so letos precej bolj izenačene kot v preteklih letih, saj lahko vsaka ekipa zmagata ali pa izgubi. Tako včasih za zmago odločajo že malenkosti in kanček sreče. Zaenkrat smo še vedno v boju za uvrstitev na eno od prvih dveh mest, ki vodita v prvo ligo. Rezultate lahko spremljate tudi na spletni strani www.sra.si/namiznotenis/.

LESTVICA (skupaj):

	število tekem	zmage	remiji	porazi	TOČKE	dobij. igre	izgubl. igre	razlika iger
1. ŠD Preserje Količevo	9	8	0	1	16	53	: 28	+25
2. Landis	9	7	0	2	14	44	: 37	+7
3. Velike Lašče	9	6	0	3	12	46	: 35	+11
4. Mengeš	8	5	0	3	10	43	: 29	+14
5. Čokolešnik	9	5	0	4	10	46	: 35	+11
6. NTK Veterani	7	3	0	4	6	32	: 31	+1
7. NTK Komenda 1	9	3	0	6	6	37	: 44	-7
8. Nočni skok	8	3	0	5	6	30	: 41	-11
9. KGG Krka	9	3	0	6	6	30	: 50	-20
10. ŠD Šmarje - Sap	9	0	0	9	0	25	: 56	-31

PODELITEV POKALOV NAJUSPEŠNEJŠIM LOKOSTRELCEM IN KLUBOM

Decembra je lokostrelska zveza Slovenije podelila pokale najuspešnejšim lokostrelcem za letošnje uspešno sodelovanje na tekmovanjih CAMO pokala in SLOVENSKEGA pokala. Turjaški lokostrelci smo si jih priborili 13, nekateri so prejeli kar po dva pokala, nekateri pa enega. Kot klub smo prejeli pokal za osvojeno tretje mesto v seštevku vseh rezultatov.

Decembra smo se lokostrelci tudi na novo opremili. Zaradi prepoznavnosti in lepšega izgleda na tekmah smo si dali narediti nove modre trenerke z našitki našega kluba predvsem za dvoranska tekmovanja. Slikali smo se na treningu v telovadnici OŠ Primoža Trubarja v Velikih Laščah. Treninge imamo vsak petek od 18. do 20. ure. Za vse informacije glede lokostrelstva lahko pokličete predsednika kluba Marjana Kastelica na GSM 031 489 868.

BOŽIČNI LOKOSTRELSKI TURNIR

17. decembra je LK Turjak priredil 5. tradicionalni lokostrelski turnir, ki je potekal pod gostilno Murn na Turjaku. Tekme se je udeležilo 58 tekmovalcev iz 10 slovenskih klubov.

ČLANI

1. Zdravko Buh
2. Božo Kovačič
3. Aco Oblak

ČLANICE

1. Dora Oblak
2. Irena Kastelic
3. Bojana Čibej

OTROCI DO 15 LET

1. Anže Kus
2. Miha Kostanjevec
3. Matej Kus

Po kosilu smo za zabavo tekmovalcev in gledalcev izvedli streljanje na skupino oddaljenih medvedov. Tarče so bile oddaljene približno 130 metrov. Zadezi tarčo na tako daljavo je prava sreča. Od 20 strelcev je to uspelo le enemu, ki je za to prejel MURNOV POKAL.

TO JE TARČA MEDVED. STRELJA SE NA TARČO V NARAVNI VELIKOSTI ŽIVALI.

AEROBIKA V VELIKIH LAŠČAH

Ponedeljek

19.30 - 20.30

Zdrava hrbtenica/Anita
TELOVADNICA OŠ

20.30 - 21.30

TNZ/Katja
TELOVADNICA OŠ

Sreda

19.00 - 20.00

Zdrava hrbtenica/Anita
TELOVADNICA OŠ

20.00 - 21.00

TNZ/Katja
TELOVADNICA OŠ

Četrtek

19.00 - 20.00

Pilates/Anita
LEVSTIKOV DOM

INFO:
040/600 900 Katja
www.sd-hopsa.com

RAZMIŠLJANJE O RUBRIKI IZ DRŽAVNEGA ZBORA

Spoštovani!

Že v nekaj zaporednih številkah Troble, se pojavlja rubrika Iz Državnega zbora, kar je zelo pozitivno, saj imamo državljanke in državljani pravico vedeti, kaj se dogaja v našem zakonodajnem telesu. Prav je, da se tudi na lokalnem področju objavijo vsebine, ki obravnavajo tako lokalno kot tudi nacionalno problematiko. Poročanje o teh zadevah pa naj bi bilo kar najbolj objektivno in nepolitično, saj se lahko razne vsebine zelo drugače razlagajo, če jih poročevalec poda skozi svojo politično percepcijo. Dosežena mora biti relativno visoka stopnja objektivnosti, da je tako besedilo lahko verodostojno. Dogajanje v parlamentu pa naj si potem vsak posameznik razlaga po svoje, v skladu z svojim političnim in vrednostnim prepričanjem.

Vendar se v našem primeru na žalost to ne dogaja. Rubriko namreč piše poslanka Državnega zbora, ki je seveda pripadnica politične stranke. Skozi članke v Trobli izraža svoja in seveda tudi strankarska prepričanja, kar je dobro za propagando stranke, ne pa za objektivno poročanje iz DZ-ja. V svojih člankih poslanka podaja negativno vrednotenje prejšnje oblasti, pri tem pa pozablja na kritično distanco do nove vlade. S stavki kot so: »Zahvaljujem se vsem, ki ste zakon podprli in s tem povedali, da želite, da se finančne in programske razmere na RTV Slovenija uredijo.« (Trobla št. 6) ter »Usmeritev Vlade je prava, saj se prvič ne povečuje delež porabe, ampak se zmanjšuje.« (Trobla št. 7), se avtorica postavlja na stran trenutno vladajoče garniture ter tako bralce prikrajša za kakšen Vladi nevšečen podatek. Ti pa ponavadi prihajajo iz vrst opozicije, ki pa jih avtorica v teh člankih skoraj ne omenja, kot da ne bi obstajala? Ob branju teh člankov se poraja občutek, kot da v parlamentu sedi samo ena stranka.

Zato predlagam nekaj različnih možnosti za izboljšanje stanja, in sicer, da se poišče in objavi tudi poglede in razmišljanja opozicijskih predstavnikov.

Če to ni možno, naj namesto poslanke komentarje piše neodvisen avtor, ki ni politično obarvan.

Če pa ni možno niti eno niti drugo, naj se rubrika ukine.

Ker sem prepričan, da si bralke in bralci slednjega ne želijo, predlagam, da

razmislite o spremembah in o uravnoteženem političnem poročanju. Moja kritika se ne nanaša na poslanko, ki je pač izrabila ponujeno priložnost za promocijo stranke, kar je njena legitimna pravica, ampak na uredništvo, ki take promocije ni preprečilo. Naj spomnim, da si sedanja vlada prizadeva za uravnotežen prostor v medijih, kar bi lahko upoštevali tudi v Trobli. Zaključujem v želji, da bi se stanje v bodoče popravilo in da bi bralci Troble prejeli objektivne, kakovostne in verodostojne informacije iz Državnega zbora.

Grega Hočevnar, Turjak

ODGOVOR G. HOČEVARJU

Iz 3. volilne enote, 3. volilni okraj, kamor sodi tudi občina Velike Lašče, je bila v Državni zbor izvoljena poslanka Alenka Jeraj. V uredništvu Troble smo zavzeli stališče, da ima poslanec v DZ, ki je bil izvoljen iz našega volilnega okraja in ima v občini tudi svojo poslansko pisarno, mesto tudi za redno objavo člankov v občinskem glasilu, če seveda to želi.

Zato ne vidimo razloga, da bi se rubrika ukinjala in zavračamo vašo kritiko na uredništvo, ki naj bi objavo prispevkov poslanke, v katerih vi vidite promocijo njene stranke, preprečilo.

Uredništvo

ZAHVALA OB PRAZNOVANJU ZLATE POROKE

8. oktobra 2005 sva ponovno potrdila obljubo izpred 50-ih let, da bova vztrajala na skupni življenjski poti, dokler naju smrt ne loči. Praznovanje najine zlate poroke je bilo nepozabno.

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom in prijateljem, ki so naju spremljali in nama organizirali kar nekaj presenečenj. Vaščani Gradeža so nama v čast postavili lepe mlaje in pripravili rajanje dolgo v noč. Zahvaljujemo se jim tudi za prekrasno darilo, ki je vsem prisotnim izvabilo solze v očeh. Darovali so nama sliko rojstne hiše, in to take, kot je bila takrat, ko sva se prvič poročila.

Prav tako se jima zahvaljujemo za prihod lepih maškar na praznovanje, ki nama bodo v nadaljnjem življenju zagotovo prinesle srečo.

Zahvala velja tudi gospodu županu Antonu Zakrajšku za lepo opravljen obred v čudovitem ambientu Trubarjeve domačije, konjarjem, ki so naju z dvema paroma konj in zastavonošema popeljali iz Turjaka k zahvalni sv. maši v Škocjan. Hvala gospodu župniku Škulju in cerkvenemu pevskeemu zboru, ki sta poskrbela, da sva svoje obljube ponovno potrdila tudi pred Bogom.

Zahvaljujemo se vsem za darila in čudovit dopust v Dolenjskih Toplicah.

Zlatoporočenca Jožica in Jože Goršič

ZA DRUŠTVO ZARJA SPOMINOV

Oglašam se iz Ribnice. Tu živim že več let, vendar izhajam iz Rut – vasi Vrh, kjer sem preživela svoja otroška leta. Na ljudi v tem kraju me vežejo lepi spomini. Prejemam vašo Troblo in jo z veseljem prebiram. Hvala Vam!

Društvu Zarja spominov bi rada sporočila, da je na stavbi šole v Mohorjih tudi spominska plošča z napisom 27 domačinov, ki so padli v NOB kot borci ali so umrli v internaciji. Črke na spominski plošči so bile obnovljene septembra leta 2000 (predsednik ZB Velike Lašče, pokojni Karol Kobe).

Ker je skrb za spomenike in spominske plošče NOB (in ostale) prevzelo vaše društvo, prosim, če moje sporočilo preverite in uvrstite v vaš seznam – vpišite tudi to spominsko ploščo, v primeru, da ste jo mogoče ob vašem načrtovanju obveznosti spregledali.

Lep pozdrav!

Darinka Oražem (roj. Marolt)

BESEDA VELJA

Za Velike Lašče že skoraj vsak ve, da gre za »Slovenske Atene«, mesto kulture in zapisane lepe besede. Kaj pa nam beseda kot taka pomeni danes? V poplavi besed se žal vse večkrat pojavlja, da beseda ne velja veliko. Celotne obljube ostajajo neizpolnjene. Ustno dogovarjanje ne velja nič, če ni dogovor zapisan, podpisan, overjen ..., pa se ga še vedno nočemo držati. Kultura v enem od svojih pomenov izraža lepo vzgojo, lepo obnašanje, lepo izražanje. Naj nas kulturni praznik spomni tudi na to, da »lepa beseda lepo mesto najde«, da moja »beseda velja« in da hočem biti »mož besede«.

L.Č.

V SPOMIN DARINKI ŠTEBLAJ

V hladnem popoldnevu, ko se je že poslavljala jesen, smo se na robarskem pokopališču poslovili od vaščanke z Velikega Osolnika DARINKE ŠTEBLAJ.

Življenjska pot pokojne Darinke se je pričela pred 80 leti na Osolniku, po domače pri Majerjevih. Po končani osnovni šoli v Robu je šla v meščanske šole v Ljubljano. Imela je dobro možnost, ker so bile v Ljubljani poročene tri njene tete. Med šolanjem se je pričela druga svetovna vojna, ki je zelo zaznamovala njeno življenjsko pot, ne zato, ker je aktivno sodelovala v partizanih kot bolničarka, pač pa zato, ker je kot obveščevalec januarja leta 1945 padel njen brat Lado, bodoči gospodar pri Majerjevih.

Darinka je po vojni še ostala v Ljubljani, leta 1949 pa se je s sinom Ladom vrnila na rojstno domačijo, poprijela za vsako delo in garala za obstoj domačije in kasneje za sinovo družino. Vključila se je v vaško življenje, bila leta 1952 med ustanovitelji gasilskega društva v vasi in delovala tudi v drugih družbeno političnih organizacijah. Od očeta Alojza je prevzela zavarovalniško zastopstvo in poleg dela na kmetiji opravljala tudi to službo. Prehodila je nešteto kilometrov od vasi do vasi, od hiše do hiše. Bila je resna ženska, a tudi prijazna in vljudna, pri ljudeh zelo priljubljena. Zadovoljna v krogu sinove družine je dočkala upokojitev. Zadovoljstvo pa ni trajalo dolgo. Po skoraj 30 letih skupnega složnega življenja je smrt iztrgala družini mamo, njej pa snaho Ivo, kar jo je zelo prizadelo in ji zagrenilo zadnjih 10 let življenja.

Darinka je odšla. Ne bomo je več videli v gredi pred hišo in med rožami. Ohranili pa jo bomo v lepem spominu kot delavno in podjetno žensko ter kot prijetno sogovornico. Želimo ji, naj mirno počiva ob snahi Ivi.

Vaščani

V SPOMIN NA GOSPODA IVANA KLANČARJA — LIKOVNEGA SAMORASTNIKA IZ LAPOR

23. novembra 2005 je KUD Marij Kogoj pretresla novica, da je v 82. letu starosti umrl najstarejši in eden najvidnejših članov v likovni dejavnosti KUD-a Marij Kogoj. Gospod Ivan je postal član Kulturnega društva in s tem likovne skupine leta 1999. 22. junija 2002 je imel v kulturni dvorani Doma krajanov odprtje samostojne slikarske razstave. 31. oktobra 2002 pa je bil na skupinski območni razstavi na Turjaku izbran kot zastopnik JSKD OI Ljubljana okolica za medobmočno razstavo na Muljavi. O slikarski dejavnosti je imel obilico znanja, saj njegovi začetki slikanja segajo prav v taborišče Gonars. Prav te slike so bile njegov najdražji spomin, saj so nastale v najtežjih trenutkih njegovega življenja ter bile skrivaj prinesene v Ljubljano. Z visoko postavo, s širokim pogledom in z znanjem je v marsikom zbudil spoštovanje. Tako so mnogi potrebovali njegov nasvet, posebno ob zadnjih šestih razstavah na Turjaku ob dnevu reformacije. Na zadnji razstavi na Turjaku 27. oktobra 2005 Ivana ni bilo več na razstavi, vendar sta njegovi dve sliki (lansko delo) vseeno krasili razstavo. Ivan je bil namreč že bolan in ni mogel priti iz Ljubljane. Voditelj na odprtju razstave Matko Zdešar je Ivana omenil z vsem spoštovanjem in z roko pokazal njegove slike. Ivan je bil pravi umetnik, v življenju je naslikal kar lepo število slik, vendar kot je povedal, ni hotel nobene prodati, ogromno jih je pa podaril, pa še to takšnim ljudem, ki jih je spoznal, da so realisti in imajo posluš za življenje.

Ivan Klančar je bil in ostaja svetel vzgled mlajšim, zato ga ne bomo pozabili.

Gospod Ivan, zahvaljujemo se vam za vse.

Člani KUD-a Marij Kogoj Turjak

*Čakaj nas na cvetnih tratah,
k tebi vsi bomo prišli,
tam ljubezen večna biva,
jo Bog deli na vse strani.*

ZAHVALA

Ljubeč, delaven in tih, vedno pripravljen pomagati sočloveku, poln novih načrtov. Takšen si bil celo življenje in takega te poznajo vsi, a Božja volja je hotela drugače.

Osemnajstega novembra 2005 si nepričakovano, tiho in spokojno za vedno odšel od nas zlati mož in ati

JOŽE ZIDAR Z GRADEŽA.

Ob neizmerni bolečini se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem, članom Društva za ohranjanje dediščine z Gradeža, mladini z Gradeža, Zavodu za prostorsko, komunalno in stanovanjsko urejanje Grosuplje ter Občini Velike Lašče za darovano cvetje, sveče, darove za cerkev in svete maše, izrečena sožalja ter pomoč in sočutje v najtežjih trenutkih slovesa.

Iskrena hvala pevcem, pogrebem z Gradeža, pogrebniemu zavodu Zakrajšek ter župnikoma za lepo opravljeno mašo in pogreb.

Še enkrat hvala vsakemu posamezniku, ki o se prišli posloviti od njega in ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti ter mu s tem izrazili svoje prijateljstvo in spoštovanje.

Žalujoci: žena Majda, sin Borut in hči Bojana

PORTRET IVANA KLANČARJA, KAKRŠNEGA JE NASLIKALA NJEGOVA HČERKA, SICER ODLIČNA SLIKARKA MARJANA KLANČAR — BONCA

PRAZEN DOM JE IN DVORIŠČE,
ZAMAN OKO TE NAŠE IŠČE.
NIČ VEČ NI TVOJEGA SMEHLJAJA,
LE DELO TVOJIH PRIDNIH ROK OSTAJA.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta in dedka

DRAGA HOČEVARJA

Z MALE SLEVICE

se najlepše zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, vaščanom in znancem, ki ste nam v teh težkih trenutkih stali ob strani, nam ustno ali pisno izrazili sožalje, darovali cvetje, sveče in za svete maše.

Prav tako se iskreno zahvaljujemo gospodu Antonu Mastniku za lepo opravljen pogrebni obred, pevcem za zapete žalostinke, gospodu županu za ganljiv govor ter gasilcem in Društvu podjetnikov.

Iskrena hvala vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti in ga boste ohranili v spominu.

Vsi njegovi

Reklame, oglasi

Zavod za prostorsko
komunalno in
stanovanjsko urejanje
Grosuplje, d.o.o.

PRI GRADNJI VAŠEGA NOVEGA ALI REKONSTRUKCIJI OBSTOJEČEGA OBJEKTA

vam nudimo:

- izdelavo "urbanističnega dela"
posebnega dela projekta
lokacijska dokumentacija po starih
predpisih
- izdelavo projektne dokumentacije
za vse vrste objektov
- pridobitev gradbenega dovoljenja

Najdete nas na
Taborski c. 3 v Grosuplju
in po telefonu
(01) 781-03-20 ali (01) 781-03-28

NEPREMIČNINE SARA LEE

SAŠA KRŽIN, s.p., Turjak 17

Imetnica licence Ministrstva za okolje, prostor in energijo,
s sklenjenim zavarovanjem odgovornosti pri Zavarovalnici Tilia, d. d.
tel.: **041 869 927** e-naslov: **krzzin@siol.net**

Posredujem in svetujem pri prodaji Vaše nepremičnine ter uredim potrebne dokumente za prenos lastništva.

Ponudba: Na **Turjaku** je naprodaj sončna zazidljiva parcela 1300 m², z razgledom na grad, blizu trgovine, ob cesti na grad, po ceni 13 mio SIT.

Na **Gradežu** je naprodaj zidan vikend s 50 m² površine iz l. 1982, na 635 m² lepo urejene parcele, zelo sončna in mirna lega z razgledom. Cena za popolnoma opremljen vikend je 23,5 mio SIT oz. po dogovoru.

V **Podlogu pri Rašici** je naprodaj starejša hiša z gospodarskim poslopjem, za nadomestno gradnjo, na parceli 900 m², na idilični legi pri gozdu ob cesti na Veliki Osolnik, cena je 10 mio SIT.

Na Karlovici je naprodaj zelo lepa zazidljiva parcela 2630 m², v naravi travnik blizu gozda. Možna je parcelacija, cena za celoto je 19 mio SIT.

V **Robu** je naprodaj ravna parcela 1945 m², od tega cca 1000 m² zazidljive, skupaj z 1923 m² gozda. Nahaja se v bližini trgovine in šole, ob čistem potočku in asfaltni cesti. Cena je 16 mio SIT.

V **Podlogu pri Rašici** je naprodaj starejša hiša z gospodarskim poslopjem, za nadomestno gradnjo, na parceli 900 m², na idilični legi pri gozdu, cena je 10 mio SIT.

Na **Turjaku** je naprodaj zelo lepa sončna parcela, zazidljiva, v izmeri 2405 m² po ceni 15.000 SIT/m².

Vrhnika, Verd: naprodaj je hiša v III. gradbeni fazi s 140 m² uporabne površine na parceli 700 m², na robu naselja, ob gozdu, sončna lokacija, ugodna cena 28 mio SIT.

Lastniki nepremičnin!

Kupci največ povprašujejo po starejših hišah za obnovo s parcelo vsaj 500 m², zazidljivih parcelah ter enodružinskih hišah, prav tako pa tudi po prostih stanovanjih oz. hišah za najem.

KINO VELIKE LAŠČE - KINOPROGRAM ZA JANUAR-FEBRUAR

SOBOTA AMERIŠKA USPEŠNICA – PUSTOL. FILM 28. JAN. KING KONG

OB 19.00 Po zaslugi Petra Jacksona, režiserja trilogije Gospodar prstanov, bo na velikih platnih znova oživila najbolj znana gorila King Kong. Velikan bo tokrat ugrabil Naomi Watts (oskarjeva nominiranka za igro v filmu 21 gramov), načrte pa mu bosta skušala preprečiti oskarjevec Adrien Brody (Pianist) in Jack Black (Šola rocka). DOLŽINA: 107 MINUT

SOBOTA AMERIŠKA USPEŠNICA – AKCIJSKI FILM 4. FEB. DOOM

OB 19.00 Ko iz oddaljene raziskovalne postaje na Marsu ne pride več nobeno sporočilo, se skupina elitnih vojakov pod poveljstvom Reaperja in Sarga (Dwayne "The Rock" Johnson) odpravi raziskat, kaj se je zgodilo. Odkrijejo, da so neobičajne raziskave ušle nadzoru in na plano spustile najbolj zlovesče zlo, čigar edino vodilo je popolno uničenje človeške rase. Dobro oborožena skupina se pripravi na krvavi in neusmiljeni boj, kot ga človeštvo še ni videlo. Film je posnet po istoimenski popularni računalniški streljaški igrici. DOLŽINA: 100 MINUT.

SOBOTA AMER. USPEŠNICA – AKCIJSKI FILM 11. FEB. PRENAŠALEC 2

OB 19.00 Upokojeni prenašalec vseh mogočih pošiljk Frank (Jason Statham) se je iz vročega Sredozemlja preselil v Miami, kjer je zaposlen kot voznik premožnega visokega vladnega uradnika za boj proti drogam. Ko temu ugrabijo sina,

se Frank odloči posredovati, s čimer pa se zaplete v globoko zaroto zločincev, za katere je deček zgolj sredstvo, s katerim bi prišli do nevarnega biološkega orožja. Kot da zločinci še niso dovolj, Franku kmalu za ovratnik dihajo tudi možje v modrem, ki zmotno mislijo, da tudi on tiči za ugrabitvijo. DOLŽ.: 87 MINUT.

SOBOTA AMER. USPEŠNICA – AKCIJSKI FILM 18. FEB. MARINEC

OB 19.00 20-letni Swoff (Jake Gyllenhaal) v življenju nima prave perspektive, zato se pridruži marincem. Po intenzivnem pranju možganov ga pod poveljstvom predanega oficirja Sykesa (Jamie Foxx) pošljejo v vojno za osvoboditev Kuvajta. Toda med čakanjem na napad napetost med vojaki narašča, njihov glavni cilj pa je, da bi končno ustrelili kakšnega sovražnika. A ne glede na njihova dejanja je vojska že vplivala na njihova življenja in to bolj, kot bi si sicer predstavljali ali želeli. DOLŽINA: 123 MINUT

SOBOTA AMER. USPEŠNICA – GROZLJIVKA 25. FEB. MEGLA

OB 19.00 Resnica o preteklosti in z njo stari grehi vedno slej ko prej pridejo na plano in se ponavadi izrazijo v še večjem nasilju in krutostih. Malo ameriško otoško mesto se ravno pripravlja na počastitev 100. obletnice začetka razcveta, ko se iz morja dvigne skrivnostna megla in z njo grozljivi stvori, ki za storjene krivice od potomcev ustanoviteljev mesta terjajo pravico, odmerjeno v krvnem davku! DOLŽINA: 100 MINUT

Jezikovni tečaji!

- brezplačno testiranje in svetovanje
- izkušeni in dinamični učitelji
- učinkovite metode poučevanja
- tečaji v Ribnici

INFORMACIJE
IN VPIS:

7.2. - 20.2.06

tel.: 041 561 734 ali 040 770 577
e-naslov: lektor@email.si

LEKTOR *jezikovno*
izobraževanje

Brigita Vesel s.p.
Na pesek 13, 1317 Sodražica

INSAT - antenski sistemi

Peter Kočevar, s.p.
Merharjeva 2, Ribnica
GSM 041 761 769

MONTAŽA
IN SERVIS

ANTEN (SAT 500 kanalov)

RTV (izboljšava ali doorditev)

POP
TV

• meritve TV signalov
dograditev ali izboljšava POP TV,
A kanal, HRT, TV3 ...

• montaža SAT sistemov:
(analogni - do 100 programov)
od 25.000 SIT
(digitalni - do 2000 programov
Srbija, filmi, erotika, šport...)
od 69.000 SIT dalje

UGODNE CENE, PRIZNANI PROIZVAJALCI

RENAULT

KLANČAR, D.O.O.

Grozničkova 11 1000 Ljubljana
(Rudnik - ob Dolenjski cesti)

Telefon: 01/42 72 01

E-mail: klanancar@dealer.renault.si

POOBLAŠČEN SERVIS ZA VOZILA RENAULT
MENJAVA IN SHRANJEVANJE PNEVMATIK
PNEVMATIKE SAVA, MICHELIN, KLEBER,
KORMORAN
LIČARSKO KLEPARSKA DELA
NOVA IN RABLJENA VOZILA

TRGOVINA ROŽ'CA

TRUBARJEVA CESTA 18, VELIKE LAŠČE

Vse bližje je čas, ko se debela snežna odeja vse težje upira toplim sončnim žarkom, ki vsak dan bolj vztrajno in dolgo kukajo na naša polja in vrtove.

Ker si tudi mi vsi želimo, da nas bi toplo sonce čimprej povabilo v lepo naravo, bomo v Trgovini ROŽ'CA poskrbeli, da se bo vaš pogled ustavil ob pestri ponudbi pomladnih rožic – PRIMUL - več vrst in barv, HYACINTHUS, in še veliko drugih lončnic, ki lahko razveselijo vaše srce.

Vse te pomladne mladenke bodo pri nas V PONUDBI že od konca januarja dalje po

ZELO UGODNIH CENAH.

V svoji redni ponudbi pa vam še naprej nudimo rezano cvetje, lončnice in darilni program.

NOVO - izdelki iz segmenta kozmetike, parfumov, toaletnih vod, deodorantov (za moške in ženske) itd.

In ne pozabite. Pri nas lahko naročite vse izdelke iz programa:

- žalne floristike (venci, aranžmaji, šopki, sveče),
- poročne floristike (šopki, aranžmaji za avtomobile, dekoracija miz),
- zavijanje in aranžiranje vseh vrst daril.

Zelo bomo veseli vašega obiska.
Več informacij po tel. 040- 427- 220

FRIZERSKI SALON PRI MARTI

TRUBARJEVA CESTA 18, VELIKE LAŠČE

Zelo smo zadovoljni, da nas vsak dan v večjem številu obiščete, kjer vam oblikujemo pričesko po vaši želji. Vse to je dokaz, da smo z našo ponudbo in kvaliteto uspeli pridobiti vaše zaupanje.

Zato si bomo tudi v bodoče prizadevali, da se boste brez skrbi prepustili spretnim prstom naše frizerke, ki vam bo lahko po vaši želji svetovala modne trende, oblikovanje pričeske, barvo las.

Zato prisrčno vabljeni VSI, mladi in starejši, žene in moške, dekleta in fantje, otroci.

Vaša predhodna naročila sprejemamo po tel.

01/ 7881- 238

DELOVNI ČAS FRIZERSKEGA SALONA:

torek	od 8. do 17. ure
od srede do petka	od 12. do 20. ure
sobota	od 6. do 13. ure

Prisrčno vabljeni!

KUPUJEMO IN PRODAJAMO KMETIJE, HIŠE IN STANOVANJA

AMULET, D.O.O.

Cesta v mestni log 55, Ljubljana
PE KOČEVJE Roška cesta 46, Kočevje

TEL: 01 8931 670

FAX: 01 8931 672

GSM: 031 682 804

PRODAMO STANOVANJA

KOČEVJE - dvosobno, 58 m², obnovljeno leta 2000.

Cena: 13.000.000,00 SIT

KOČEVJE - trisobno, 97,42 m², v bloku, zgrajenem leta 1982, vzdrževano, z lepim razgledom. Cena: 19.500.000,00 SIT

RIBNICA - dvosobno stanovanje, 59,51 m², leto izgradnje 1982, zastekljen balkon, urejeno. Cena: 12.950.000,00 SIT

PRODAMO HIŠE

KOČEVJE - novogradnja, 2003, 250 m², 869 m² zemljišča, z vso luksuzno opremo, cena 31.500.000,00 SIT

RIBNICA - OKOLICA - 270 m², zgrajena 1995, 1000 m² zemljišča, opremljena. Cena: 35.000.000,00 SIT

SODRAŽICA - OKOLICA - 210 m², zgrajena pred letom 1967, obnovljena leta 2003, nova streha, 550 m² zemljišča. Cena: 17.900.000,00 SIT

SODRAŽICA - hiša zgrajena pred letom 1968, 898 m² zemljišča. Cena: 14.500.000,00 SIT

KUPIMO PARCELE

Gradbeno parcelo na relaciji LJUBLJANA-KOČEVJE-SODRAŽICA-CERKNICA ali na relaciji KOČEVJE-VELIKE LAŠČE-GROSUPLJE-LJUBLJANA kupimo za znanega kupca.

KUPIMO POSLOVNI PROSTOR

KOČEVJE-RIBNICA-ŠKOFIJA-LJUBLJANA - poslovni prostor, cca 100 m² za znanega kupca, lahko tudi v CERKNICI.

KUPIMO STANOVANJA

KOČEVJE-RIBNICA-VELIKE LAŠČE-LJUBLJANA - enosobno, dvo- ali trisobno stanovanje kupimo za znanega kupca ali menjamo za nepremičnino na območju Ljubljane ali Maribora.

RIBNICA - kupimo eno- do dvosobno stanovanje v prvem ali drugem nadst. Za znano stranko - NUJNO.

V LJUBLJANI kupimo garsonjero ali enosobno stanovanje.

KUPIMO KMETIJE

NA OBMOČJU KOČEVJA, RIBNICE, NOTRANJSKE, DOLENJSKE ALI OKOLICE LJUBLJANE DO 80 KM IZVEN.

KUPIMO HIŠO

KOČEVJE, na relaciji LJUBLJANA ali KOČEVJE-RIBNICA-CERKNICA-LJUBLJANA kupimo novo ali starejšo hišo.

NAJAMEMO garsonjere oziroma enosobna stanovanja v Kočevju ali bližnji okolici.

VIKENDE KUPUJEMO IN PRODAJAMO na območju cele Slovenije.